

NE
NIKH
KAMEN

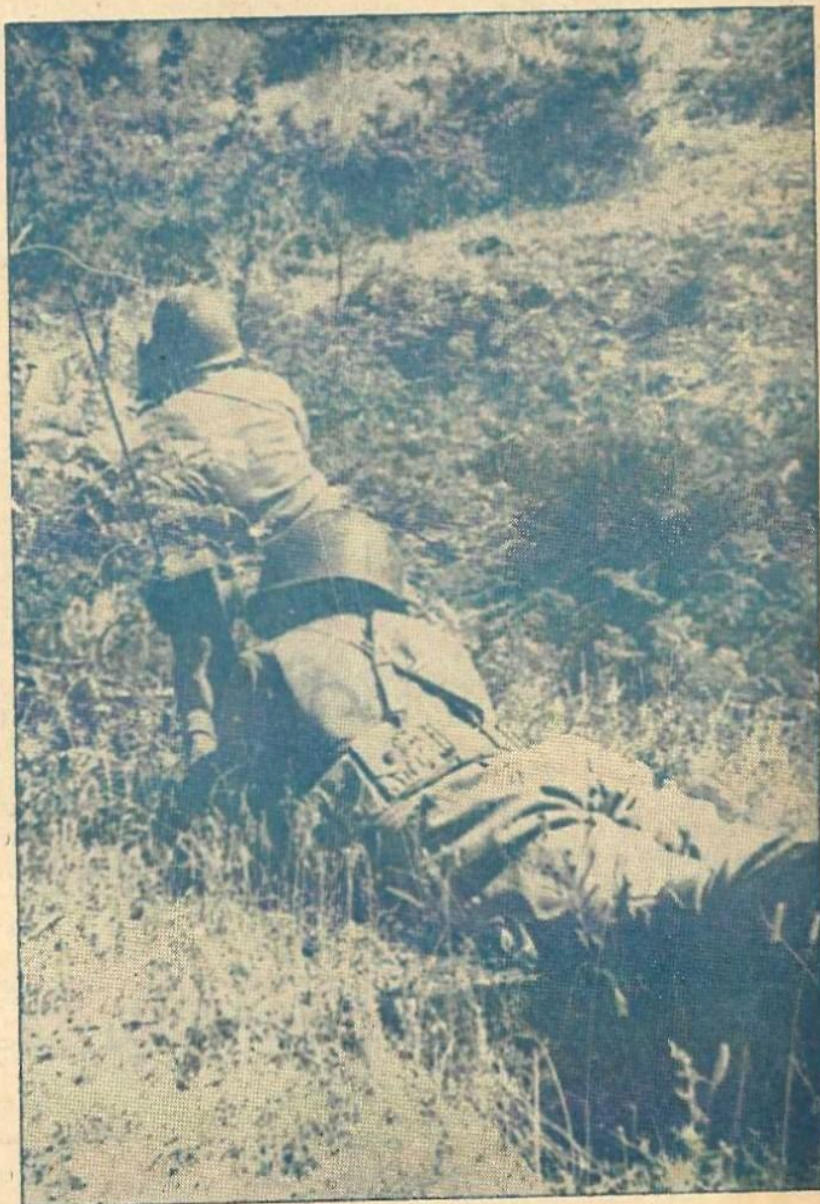
ΔΙΑΒΙΚΑΣΕΩΝ

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1949

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

3

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΒΣΤ 902, 15 Σεπτεμβρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500

Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' εν έτος Δρχ. 40.000

Δι' έξι μήνας > 20.000

Δι' Όργανισμούς,
Τραπεζας, Έται-
ρίας κτλ. > 60.000

Συνεργασίαι αποστέλλονται εις:

Περιοδικόν

«Ηχώ τών Διαβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Με τις διόπτρες του πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐχθρικής τοποθεσίας ὁ παρατηρητὴς μιᾶς περιπόλου προσπαθεῖ νὰ ἰδῇ ὅσο μπορεῖ περισσότερα πράγματα. Πίσω του ὁ χειριστὴς τοῦ ἀσυρμάτου κρατεῖ ἐνήμερη τὴ Διοίκηση, ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνιχνευτικῆς ἀποστολῆς.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ἤρθαμε πρὶν ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες χρόνια καὶ ἐγκατασταθήκαμε στοὺς βράχους αὐτῆς τῆς ἄκρης τῆς Γῆς, ἡ Μοῖρα ἔγραφε πολλὰ στὴ σχετικὴ σελίδα τοῦ βιβλίου πού εἶχε ἀφιερῶσει γιὰ μᾶς.

Περάσαμε πολλὰ ἀπὸ τότε. Τis καλὲς καὶ εὐτυχισμένες ἡμέρες ἀκολούθησαν ἡμέρες δύσκολες, ἡμέρες δυστυχίας καὶ θλίψεως, γιὰ νὰ παραχωρήσουν κι' αὐτὲς τὴ θέση τους σὲ μιὰ καινούργια εὐτυχισμένη ζωὴ. Κι' ὁ ἴδιος κύκλος ἔκλεισε πολλὰς φορές ξανά ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ποτὲ μᾶς ὅμως, καὶ στis πiό δύσκολες στιγμὲς μᾶς, δέν χάσαμε τὸ θάρρος μᾶς καὶ τὴν πίστη μᾶς. Ποτὲ μᾶς, καὶ στis πiό μεγάλες στιγμὲς μᾶς, δέν ὑπερβάλαμε τὰ γεγονότα πού μᾶς ἐχάρizαν τὸ δικαίωμα καὶ τὴ χαρὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ὑπῆρξαμε πάντα ἄνθρωποι ἄπλοι.

Δίπλα μᾶς δέν βλέπαμε παρὰ μονάχα ἄνθρώπους σάν καὶ μᾶς. Ὁ ἄνθρωπος γιὰ μᾶς ὑπῆρξε πάντα τὸ μεγαλύτερο ἀντικείμενο τῆς λατρείας μᾶς πάνου στὴ Γῆ, ἀφοῦ καὶ τοὺς Θεοὺς, πού ἐτοποθετούσαμε ψηλά στὸν Οὐρανό, τοὺς φανταστήκαμε στὰ μέτρα τὰ ἀνθρώπινα μὲ ὅλες τis ἀρετὲς καὶ τis ἀδυναμίες τοῦ ἀνθρώπου. Ἦταν ἡ πρώτη ἀνακάλυψη πού ἔγινε ποτὲ στὸν Κόσμο στὸ πεδίο τῆς Ἠθικῆς, ἡ ἀνακάλυψη τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, πού ἔκαναν οἱ παμπάλαιοι πατέρες μᾶς.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀκόμη ἐθνικὰ βήματά μᾶς, οἱ Ἕλληνες ἐκάναμε καὶ μιὰ δεύτερη ἀνακάλυψη. Ρίχνοντας ὅλο τὸ βάρος τῆς Σοφίας, πού εἶχε συσσωρευτεῖ ἀπὸ τὴν πείρα καὶ τis παρατηρήσεις τῶν περασμένων, στὴν πρακτικὴ μᾶς ζωὴ, βρήκαμε κάτου ἀπὸ τὸν ἴσκιό τῆς Ἀκροπόλεως τὸ μυστικὸ τῆς Ἐλευθερίας. Τῆς δικῆς μᾶς στὴν ἀρχὴ ἐλευθερίας καὶ ἔπειτα τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων. Γιατὶ εἶδαμε πῶς ἡ ἐλευθερία πού χαρίζει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἐντονὴ συνείδηση τῆς ἀτομικότητός του παίρνει τὴν ἀπόλυτὴ ἀξία της μόνο μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς ἀτομικότητος ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὑπάρξεων. Κι' ἐτοὶ ἡ δεύτερη ἀνακάλυψη ἦρθε νὰ ἐξάρει πiό πολὺ ἀκόμα τὴν πρώτη.

Ἀνάμεσα ἀπὸ τis περιπέτειες τοῦ ἐθνικοῦ μᾶς βίου, εἴτε τυχερὲς εἴτε ἄτυχες εἶναι τοῦτες, ὁ Ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ Ἐλευθερία προβάλλουν πάντα σάν φωτεινοὶ φάροι πού μᾶς δείχνουν τὸ δρόμο τοῦ μεγάλου μᾶς Χρέους. Ἡ μεγάλη μᾶς πίστη στis καθολικὲς αὐτὲς ἀξίες γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων μᾶς φέρνει πάντα νικητές. Καὶ οἱ καρποὶ τῆς νίκης πού δρέπουμε παίρνουν πάντα μιὰ προέκταση ὑπερελληνική. Ἡ τελευταία προσφορά μᾶς στὴν Ἀνθρωπότητα κοντὰ στὸ Μαραθῶνα καὶ τὸ Βυζάντιο—μὲ ὅλους τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἀναλογιῶν—εἶναι ὁ Γράμμος τοῦ 40 καὶ τοῦ 49.

Μποροῦμε λοιπὸν νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι γι' αὐτό. Μποροῦμε νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι, γιὰτὶ πολεμώντας ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ τὰ σπίτια μᾶς σταθήκαμε καὶ πάλι οἱ ὁδηγοὶ τοῦ Κόσμου. Συνεχιστὲς τῶν παραδόσεων τῆς τρισχιλιόχρονης Ἱστορίας μᾶς, ἐδώσαμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὸν Κόσμο τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῆς ἀκατάλυτης πίστεως στis πανανθρώπινες ἀξίες πού ὁδηγεῖ στὴ Νίκη, τὴ νίκη τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

• ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ. •

Η ΛΑΧΤΑΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΟΥ

Κανείς δέν μπορεί ν' ἀμφισβητήση, ὅτι τῇ μάχῃ τῇ ζῇ ἐνεργότερον ὁ Διαβιβαστής, ἀπὸ κάθε ἄλλο στρατιώτῃ, ἀκόμα κι' ἀπὸ τὸν πεζό.

Καὶ δέν εἶναι ὑπερβολὴ αὐτό· σ' ὅλους θάτuche νὰ τὸ διαπιστώσουν.

Παρ' ὅτι εἰς τὴν μάχην, ὁ διαβιβαστής εἶναι ἓνα ἀπλοῦν ὄργανον τῆς Διοικήσεως, καθαρῶς μηχανικόν, πολλὰς φορές, ἐν τούτοις, αὐτὸς πρῶτος ἔχει τὴν εἰκόνα τῆς μάχης, ζωντανὴ μπροστά του.

Κι' ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ ἀγωνία του.

Βρίσκεται κοντὰ στὴ μάχῃ, ἔχει μπροστά του τὸν ἀσύρματό του, στὸν ὅποιον πρέπει νὰ δώσῃ ψυχὴ, καὶ δέν σκέπτεται μόνον πῶς θὰ δοθῇ ἡ διαταγή, ἀλλὰ καὶ πῶς θὰ ἐκτελεσθῇ.

Κολλᾷ στὸ σταθμὸ του καὶ εἶναι ὅλο ἀνησυχία, μὴ τύχῃ καὶ ἀργήσῃ τὸ σῆμα καὶ δέν πετύχει ἡ ἐπιχείρησις. Κι' ἔτσι ἀπορροφᾶται χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται ἂν εἶναι μέρα ἢ νύκτα, ἂν βρέχῃ ἢ ἂν θὰ πάρῃ φαγῆτό. Τὸν ἀπασχολεῖ μόνον ἡ ἐκβασὶς τῆς μάχης, τῆς ὁποίας τὴν ἔκτασιν μόνον αὐτὸς ξέρει.

Γι' αὐτό, πολλὰς φορές, ἐνῶ σφυρίζουν γύρω του οἱ σφαῖρες, αὐτὸς ἀδιαφορεῖ καὶ κυττᾷ μόνον τὴν κεφαλα του καὶ τὶς μπατταρίες του. Μοναδικὴ του σκέψῃ καὶ φροντίδα εἶναι πῶς θὰ ἔχῃ τὴ συνεχῇ ἐπαφὴ μὲ ὅλα τὰ τμήματα ποὺ μάχονται. Καὶ ἂν τοῦ πάθῃ καμμίαν βλάβην τὸ ἓνα μηχανήμα του, ἂν τοῦ πάθῃ ὁ ἀσύρματος, θὰ τρέξῃ στὸ τηλέφωνο, θὰ τρέξῃ νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν κομμένη γραμμὴ, νύχτα μέσα στὰ χιόνια, μέσα στὴ βροχὴ καὶ τὶς λάσπες, ἀντιμετωπίζοντας μόνος του χίλιους δυὸ κινδύνους.

Γιατὶ δέν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις, ποὺ οἱ διαβιβασταί, κρατώντας μὲ τὸ ἓνα χέρι τὸ μικρόφωνο, μὲ τὸ ἄλλο χειρίζονται τὸ ὄπλο τους ἢ τὸ μπρέν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τελειώσῃ ἡ μάχῃ, ἡ ἀγωνία τους δέν τελειώνει, συνεχίζεται. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐπαφὴ, γιατί γιὰ τὸ Διαβιβαστὴ δέν ὑπάρχουν ὥρες ἀναπαύσεως, πρέπει νὰ ἱκανοποιῇ κάθε στιγμὴ κάθε ἀπαίτηση τῆς Διοικήσεως. Ἡ ὑπερένταση αὐτὴ χαλυβδώνει τοὺς Διαβιβαστὰς καὶ στὰ πρόσωπά των λάμπει τὸ γέλοιο ἀπὸ ὑπερηφάνεια γιὰ ὅ,τι ἐπέτυχαν, χωρὶς γι' αὐτοὺς νὰ εἶναι τίποτε τὸ ἀκατόρθωτο.

Νὰ γιατί ὁ Ἀρχιστράτηγός μας, στὸν καταμερισμὸ τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν διαφόρων ὄπλων στὴ σκληρὰ καὶ μεγαλειώδη μάχῃ στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο, διάλεξε γιὰ μᾶς τὶς λέξεις «παλαῖουν καὶ ἀγωνιοῦν νυχθημερόν».

Νὰ ποῦ ἐγκτεται κι' ἡ ἐπιτυχία τοῦ νεαροῦ ὄπλου μας ποὺ τόσο ἑνωρὶς ἐπεβλήθη καὶ ποῦ τόσο ὑμνοῦν ὅσοι τὸ κατενόησαν.

ΔΗΜ. ΠΑΡΑΛΙΚΑΣ
Λοχαγὸς Διαβιβάσεων

ΑΓΡΥΠΝΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ

Τὸ Βίτσι, ὁ Γράμμος, τὸ Μπέλες, ἀνήκουν πιά στὴν Ἱστορίαν. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ξεκαθαρίζοντας τὸν τελευταῖο κομμουνιστὴ προδότη καὶ τοὺς Βουλγάρους καὶ Ἀλβανοὺς συντρόφους του ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ ἐδάφη, βρῖσκεται τώρα σὲ ὅλη τὴν ἔκτασιν τῶν βορείων συνόρων μας. Ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς Φτελιάς, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἕως στὸν Ἑβρο, στὰ παράλια τῆς Θράκης, ἡ γαλανόκευκὴ κυματίζει ὑπερήφανα στοὺς ἀκραίους σταθμοὺς τῆς ἐλευθέρης ἐλληνικῆς γῆς. Κάτω ἀπὸ τὴ γαλανὴ σκιά της οἱ ἀκρίτες μας παραμένουν ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς φυλῆς καὶ μὲ τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλη εἶναι ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν κάθε ἐνδεχόμενο. Γιατὶ ξέρουν πολὺ καλά πῶς ἔχουν νὰ κάνουν μ' ἓναν ὕπουλο ἐχθρὸ ποὺ καραδοκεῖ πάντα νὰ βρῇ τὴν κατάλληλὴν εὐκαιρίαν γιὰ νὰ μᾶς χτυπήσῃ ξανά. Ἡ μάχῃ τῶν συνόρων ἐτελείωσε. Ὁ κίνδυνος ὁμῶς τῶν συνόρων παραμένει. Καὶ ὁ Ἑλληνας μαχητὴς μὲ τὴν ἀλάνθαστη διαίσθησίν του ἔχει πλήρῃ ἐπίγνωση αὐτοῦ τοῦ κινδύνου ποὺ ἀπειλεῖ τὴ φυλὴ. Καὶ θὰ παραμείνῃ ἀκοίμητος φρουρὸς στὰ σύνορα μὲ τὴν ἀκλόνητὴ ἀπόφαση νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ ὑποτροπὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ μιάσματος.

ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Ἡ ἀγρυπνὴ φρουρὴ τῶν συνόρων μας εἶναι ἡ κυρία ἀποστολὴ τοῦ στρατοῦ μᾶς, ἔπειτα ἀπὸ τὶς πρόσφατες ἐνδοξες νίκες του. Ὑπάρχει ὁμῶς ἀκόμη καὶ ἄλλο ἔργον πρὸς ἐκτέλεσιν. Διασκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Χώρας καὶ τὰ μετόπισθεν περιφέρονται ἀνθρώπινα ράκη, μερικά λείψανα τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἐλεεινὰ ὑπολείμματα τῶν «μεραρχιῶν» τοῦ Ζαχαριάδη χωρὶς μεράρχους καὶ «μεραρχοὶ» χωρὶς στρατό. Ἡ συστηματικὴ τοὺς ἐκκαθάρισις καὶ συντριβὴ εἶναι ἡ δευτερεύουσα ἀποστολὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Στρατοῦ. Καὶ θὰ τὴν φέρῃ καὶ αὐτὴν εἰς αἰῶιον πέρας, ὅπως ἔφερε καὶ τόσες ἄλλες πρὸς μεγαλύνειν καὶ δυσκολώτερες ἀκόμη. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς δέν θὰ ἐφησχάσῃ ἂν δέν ὑποταγῇ πλήρως καὶ ἀνευ ὄρων ἢ ἐχθρὸς. Τότε μόνον θὰ ἐπιστρέψῃ στὰ εἰρηνικὰ του ἔργα, ὅταν θὰ ἐξαοφάλλῃ ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἐγγυήσεις ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴ γαλήνευσιν τῆς Χώρας.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

Γιὰ τὴ γαλήνευσιν τῆς Χώρας μας

θά συζητήσουν και οι 'Ελεύθεροι Λαοί της Γης, μικροί και μεγάλοι. Οι αντιπρόσωποι των 'Ηνωμένων 'Εθνών καλούνται σε λίγες μέρες να προστατεύσουν την 'Ελλάδα από νέες επιδρομές των συμμοριτών που κατέφυγαν στην 'Αλβανία και τη Βουλγαρία. 'Επί τρία χρόνια η 'Ελλάς, με ιώβεια υπομονή, δεν έκανε τίποτε άλλο, παρά να έκτελη τις συμβουλές και συστάσεις του Διεθνούς 'Οργανισμού, πιστή στις νομιμόφρονες παραδόσεις της. Τώρα έχει την εύλογη αξίωση από τον ΟΗΕ να λάβη τη αναγκαία εκείνα μέτρα που θά εξαναγκάσουν τους παραβάτας του Διεθνούς Νόμου να τον σεβαστούν. Και αν οι έλπίδες που στηρίζουμε στον ΟΗΕ αποδειχτούν μάταιες τότε πιά θά αναγκαστούμε να άσκησουμε το φυσικό δικαίωμα της αυτοαμύνης που μάς αναγνωρίζεται από το άρθρο 51 του Διεθνούς Καταστατικού Χάρτου. 'Ο 'Ελληνικός Στρατός έχει κουραστεί να κυλάει την πέτρα σαν το μυθικό Σίσυφο.

ΕΛΠΙΔΕΣ

Δειλά-δειλά άρχισαν να καταφθάνουν οι διάφορες συνεργασίες για το περιοδικό μας από τις μαχόμενες Μονάδες Διαβίβασων. Δεν είναι στην έκταση που περιμέναμε και δεν άγκαλιάζουν όλα εκείνα τα θέματα που θά πρέπει να ανταποκρίνονται προς το σκοπό που επιδιώκουμε. Σκοπός μας είναι η «'Ηχώ των Διαβίβασων» να αποτελέσει το βήμα από όπου θά ακούγεται η φωνή των διαβίβαστου στην προσπάθειά του να γίνη ό ίδιος καλλίτερος στο 'Όπλο του και να εξυψώση αυτό το 'Όπλο στα μάτια και την έκτιμηση των άλλων αδελφών 'Όπλων. 'Ας μ'ην είμαστε όμως γκρινιάρηδες. Είναι αρχή ακόμη και οι λίγες συνεργασίες που πήραμε αποτελούν την καλλίτερη πρόσδεση για την ικανοποίηση των προσδοκιών μας στο μέλλον. Είμαστε γεμάτοι έλπίδες.

ΕΝΑ ΣΗΜΑ

Το 496 Τάγμα Διαβίβασων άπέστειλε προς το ΚΕΔ το κατωτέρω σήμα. Το περιεχόμενό του δείχνει τους ψυχικούς δεσμούς που υπάρχουν ανάμεσα στις Μονάδες Διαβίβασων.

«'Αξιωματικοί και 'Όπλιται Τάγματος ήμων ευγνωμόνες ευχαριστοούν ύμεις διά συμμετοχήν σας εις πένθος Τάγματος.

Διαβίβασται Μεραρχίας έξειδικήθησαν αίμα ΗΡΩΩΝ εις Βίται.

Θάνατοι ήρώων χαλυβδώνουν ψυχάς μαχητών, υποσχόμενων συνέχισιν άγώνων μέχρις όριστικής άποκαθάρεως πατρίου εδάφους.

Κ. ΗΛΙΑΔΗΣ

'Αντίχης Διαβίβασων»

ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΝΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Λίγα κιτρινισμένα φύλλα από την δενδροστοιχία του πάρκου έκαναν μερικές κομψές τοίμπες στο κενόν κι ύστερα αποφάσισαν να κυλίσουν στον δρόμο χωρίς την έλπίδα να ξανασηκωθούν ποτέ πιά.

Ένα διακριτικό άεράκι τὰ τράβηξε ύστερα μακριά και τὰ στίβαξε μετά μια πορεία μαζί με τ' άλλα φύλλα. 'Η συγκέντρωση των κιτρινισμένων φύλλων σ' ένα ώριμένο σημείο μοιάζει με τις ήθικοπλαστικές συγκεντρώσεις μερικών όψιμων δεσποινίδων που σ' ότι δήποτε άλλο μπορούν πιά να έλπίσουν εκτός άπ' τον γάμο!

Τὰ κίτρινα φύλλα, τὸ διακριτικό άεράκι κι' η γρήγορη έρμωση της πλατειούλας είναι το έπισκεπτήριο του Φθινοπώρου. Μία έποχή ιδιότυπη με έντελως δικά της συστατικά. Συναγής σπείσλιτέ. Λίγες σταγόνες χειμώνα, λίγο περίσπμμα καλοκαιριού, αρκετά γραμμάρια μελαγχολία, άσπραϊτήρη συμπλήρωση μιάς φευγαλέας άπαγοήτευσης, μικρή ποσότητα από ποίηση κι' η ρετσέτα είναι έτοιμη!

Τὸ εϊδύλλιο που ζυμώθηκε στην πλάξ και φούντωσε σε μερικούς περιπάτους στην άκρογυαλιά, τώρα μπροστά στην άπειλή του χειμώνα οβύνει. 'Η τὸ πολυ-πολύ δίνει ραντεβού για το χρόνο... Τὸ γλυκὸ δνείρο που νανουρίστηκε με κάποιο κύμα στο Σαρανικό ζύπνησε και χάθηκε μόλις τὸ φύσηκε τὸ πρώτο ψυχρὸ βορειοδάκι. Τὸ πουλόβερ και' η χονδρή ζακετούλα όρθώθηκαν... πανοπλίες άνάμεσά τους!

Τὰ φῶτα του έξοχικού κέντρου έσβυσαν νωρίς. Τὸ ράθυμο γυγκροσόνι μέτρησε την άσήμαντη άποψινή του εϊσπραχή και σέκουθηκε ότι είναι καιρός να φροντίσει για καινούργια πόρτα. Τὰ τραπεζάκια με τὰ λευκά τραπεζομάνηλα γέμισαν από νωρίς με ύγρασία και η λάμπα των 100 κηρίων πηγαϊνόρχειται στη θέση της από τὸ φύσημα του άνέμου.

Κάποια φουφὸ άνασύρθηκε από την τετραμήνη άχρηστία. Ένας μουστακοφόρος καστανάς την καθάρισε, την έβαψε και άρχισε από τώρα να γυρεύει τὸ καλύτερο πόστο. 'Όπου νάναι θά βγουν τὰ κάστανά και' θ' άρχισή η δουλειά. 'Αρκετά ταλαιπωρήθηκε όλο τὸ καλοκαίρι με τις τοίχλες! Δεν ήταν αυτές σταθερή δουλειά.

Στους δρόμους κυκλοφόρησαν οι πρώτες σάκες. 'Ωμορφες, καινούργιες, λουστραμένες, φορτωμένες με σοφία. Δυο-τρεις πιταρίκοι πηγαινόντας την πρώτη μέρα στο σχολείο ύπολογίζουν πόσες βδομάδες τὸς χωρίζουν ως τις καινούργιες θερινές διακοπές! 'Απ' την γωνία κάποιος τὸς βλέπει και συλλογιέται... Νάταν κι' αυτός παιδί. Ξανά παιδί, νὰ πήγαινε σχολείο, νὰ ξανάκουγε για τὸν Θέμιστοκλη και τὸν 'Όμηρο.

«'Ωμορφα χρόνια για πάντα περασμένα. Και ξεκινάει για τὸ μαγαζονοπήγαδο.

Δυὸ φανταράκια προχωρούν βιαστικά. Τὸ πρόωρο χάλασμα του καιροῦ τὸς χάλασε άπόψε όλα τους τὰ σχέδια. Τὰ κορίτσια δεν ήρθαν. Νά φταίει άραγε τὸ φθινόπωρο; Ποιὸς νὰ ξέρει; 'Αραγε τοῦ χρόνου τὸ Φθινόπωρο ποιὸς ξέρει ποῦ θά βρισκωνται;

Άπόψε τὸ βράδυ κάποιος είναι πολὺ χαρούμενος: 'Ο ταβερνιάρης της γειτονιάς. Οι τακτικοί θαμνὲς μαζεύτηκαν νωρίς νωρίς. Παρήγγειλαν τὰ κανονικά τους και τὸ στρώσαν στην κουβέντα. Τί άνάγκη έχουν!

—'Οάχουμε άραγε έφέτος βαρὺ χειμώνα;

—Τὰ προγνωστικά είναι μάλλον δυσάρεστα;

—Και ποιὸς σοῦ τὰ λέει τὰ προγνωστικά;

—Οι ρευματισμοί μου ποῦ άρχισαν από τώρα να με σφάζουν...

—Παιδί, βάλε άλλο ένα κατοστάρι...

Δυὸ τρεῖς γυναίκοῦλες τὰ λένε από ὠρα. Οι δυὸ πλέκουν, η τρίτη τυλίγει ένα κουβάρι και μια άλλη είναι άμίλητη. 'Η πρώτη φθινοπωρινή εϊδοποίηση τις έστρωσε για την χειμωνιάτικη αυτοάμυνα.

—Πλέκω για τὸν γιὸ μου ποῦ είναι στο μέτωπο.

—Και γὼ για τὸν δικὸ μου πλέκω ένα ζευγάρι γάντια...

—Τουλάχιστον ἄς είναι ὁ φτερινὸς ὁ τελευταίος!

—Θά είναι!

—Εὐλογάω την Παναγία, γιατί έφέτος θάχουν να κάνουν μόνο με τὸ κρύο. Έχθρός πιά δεν ύπάρχει κι' έτσι τὰ καυμένα μας τὰ παιδιά θά κυττάζουν να φυλαχτοῦν μονάχα άπ' τὸ κρύο...

—'Η Παναγία μᾶς λυπήθηκε και έπιασαν οἱ εὐχές μας...

—Ναί, έπιασαν οἱ εὐχές μας...

Και τὰ χέρια πλέκουν πιά έντελως μηχανικά ενώ η σκέψη έξωκώθηκε και πέταξε μακριά.

Πέρασε πάνω άπ' τις στέγες, πάνω άπ' τις πλατείες, τὰ δέντρα, τὰ βουνά κι' έτρεξε κάπου εκεί κοντά στα σύνορα, να συναντήση κάποια άγαπημένα αγόρια, ποῦ λείπουν τόσο καιρό τώρα...

Τὰ τύλιξε με τὰ άόρατα χέρια της, γεμάτα στοργή και λαχτάρα, και προσπάθησε να τὸς μεταδώση όλη την άπέραντη άγάπη της μάνας ποῦ πλέκει άμίλητη και βουτηγμένη στη συλλογή.

Τὸ άποψινὸ φθινοπωριάτικο βράδυ έχει τόση μελαγχολία, τόση νοσταλγία και πόνο... ποῦ καλύτερα ποτὲ νὰ μὴν έρχόταν...

Και τὸ φθινοπωριάτικο άεράκι γυμνώνει άργά-άργά τὰ δένδρα τοῦ Πάρκου...

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΜΠΗ

Ενώ τον Αύγουστον του 1945 διά της άνευ όρων παραδόσεως της 'Ιαπωνικής Αυτοκρατορίας έτελείωνεν ό Πόος Παγκόσμιος Πόλεμος, έσυνεχίζετο εις όλόκληρον την ύφήλιον ό ψυχρός πόλεμος μεταξύ των νικητών συμμάχων. Εις την 'Ελλάδα όμως ό θερμός πόλεμος δέν έγνώρισεν ούδεμίαν άνάπαυλαν έντεινόμενος συνεχώς από της άνοιξεως του 1946.

Διά πρώτην φοράν διά τούς πολλούς 'Ισως, ένεφανίζετο ή βαθυτέρα έκδήλωσις της από του 1917 έπικρατησάσης Κομμουνιστικής 'Επαναστάσεως εις την Στέππαν, έκδήλωσις με τά σκληρά έπακόλουθα δι' όλόκληρον τον κόσμον. Τότε μόνον άπεκαλύφθη πλήρως ή άριστοτεχνική συνωμοσία της Μόσχας. 'Αποκαλυφθεσών των έκ της Μόσχας διευθυνομένων, συντηρουμένων και ένισχυομένων σκοτεινών ένεργειών των Σλαύων, έπεφτε αυτόματως ό θρύλος των υπό του Κομμουνισμού διατυμπανισθεσών—χάριν σκοπιμότητος διά την έπιτυχίαν της κοσμοθεωρίας του—ούτοπιστικών θεωριών του. 'Ο λογιμός μας τότε έπήγε μακράν εις τό βάθος των καιρών, όπου Τάταροι και Μογγόλοι έκάλπαζαν από την Κεντρικήν και Βόρειον 'Ασίαν διά νά κατακλύσουν την Εύρώπην και νά κιτρινίσουν γαλανά νερά και ψυχές ανθρώπων. Τών Τατάρων αυτών απόγονος άρκετών γενεών ένεφανίσθη ό 'Ερυθρός Τσάρος διά νά μάς ύπενθυμίση εύκρινέστατα μεταπολεμικώς ότι έχυθη 'Ισως νέυς οίνος άλλ' ή ποιότης του και ή γεύσις του έγινε ταχέως άπαράλλακτος με τον παλαιόν ή δέ όσμή του Ισχυροτέρα εις δύναμιν έλξεως των θυμάτων και δηλητηριάσεως αυτών. 'Από τά θαλάκια του Τσάρου Νικολάου Β' τό 'Ερυθρόν καθεστώς έπήρεν τό παλαιόν αυτοκρατορικόν πρόγραμμα του Μεγάλου Πέτρου και της Αικατερίνης' τό πρόγραμμα αυτό φέρει την έπιγραφήν: 'Ο κόσμος μου άνηκει. Τό ρεζουμέ λοιπόν του μεγαλυτέρου και πλέον πραγματικού γεγονότος των νεωτέρων χρονικών—της 'Οκτωβριανής 'Επαναστάσεως—είναι μία σκληρά φάρισα των πραγμάτων εις βάρος της όνειροπολήσεως.

Τών άνωτέρω τεθέντων προπαρασκευάσθη και ήρchiσε ό κατά της 'Ελλάδος πόλεμος του Σλαυισμού δι' όλων των τρόπων και μέσων προς κατάληψιν του Φρουρίου 'Ελλάς και άφανισμόν της Φυλής μας. 'Ατομα γεννηθέντα εις την χώραν μας και πωλήσαντα την συνειδησίην των εις τούς Σλαύους όργανοῦνται και όλπίζονται από τάς βορείους Δημοκρατίας—κατά τό Εϋζεινος πόντος—και πλασιωμένα με στίφη διενδών άποβρασμάτων ξεχύνονται εις τούς κάμπους και τά ύψιπεδα της 'Ελλάδος διά νά έπικαθίσουν ως Τύραννοι. 'Η ΕΛΛΑΣ διέρχεται τον έσχατον των κινδύνων όμοιος του όποιού άντιμετωπίσθη από της έποχής των έπιδρομών των Περοδών.

Μετά κόπου κρατοῦνται υπό του όλιγαριθμου Στρατού τά άστικά κέντρα ένδ ή υπόλοιπος χώρα δέχεται τό πυρ και τον σίδηρον της προδοσίας. Τό πάν—πλήν της ψυχής των 'Ελλήνων—νεκρούται. 'Αξιοί και Στρατιώται, πολίται πλαισιωμένοι εις όμάδας, γεροι, γυναίκες και παιδιά, εις σκληράς μάχας άναμινύουσιν τό θερμόν αίμα των ως λάβα με τά ρείθρα ποταμών της 'Ελλάδος και ποτίζουν τό δένδρον της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ της Φυλής.

Μεταξύ των άγρυπνούντων και μαχομένων πολιτών, μερικοί επί κεφαλής φωνάζουν ότι ή 'Ελευθερία ζή και χωρίς ψωμί και πρέπει νά την κρατήσουν έστω και νηστικήν παρά νά την χάσουν. Τήν 'Ελευθερίαν την ιδικήν μας και όλου του κόσμου. 'Όλοι εις τά πολυβολεία—προμαχώνας του πολιτισμού και της Δύσεως. Διά πρώτην φοράν κατόπιν παρελεύσεως πολλών αιώνων άντιλαμβάνεται ή 'Ελλάς την άειλήν των βαρβάρων από την έπιτυχή άπόκρουσιν της όποιας έξηρτάτο ή υπόστασις ή μη υπόστασις της Πατρίδος. 'Η αντίληψις αυτή έγινε πίστις και ή πίστις θυσία. Χιλιάδες νεκροί και τραυματίαι διά τό τίμημα της 'Ελευθερίας. Δόγμα δι' όλους: εις την μάχην φαίνονται οι άνδρες και από την θυσίαν τους διά την πίστιν κρίνονται: υπέρ των 'Αγωνιστήν ό 'Αγών.

Θά ήτο φοβερά ή καταστροφή εάν έγκατελείπετο τό σταυροδρόμι αυτό των τριών 'Ηπειρών. ΑΙ άφορμαί και τά αίτια της γιγαντιαίας αυτής πάλης άρχίζουν νά γίνωνται περισσότερον άντιληπτά όποτε τό 1947 αΙ 'Ην. Πολιτεία της 'Αμερικης άπεφάσισαν νά δώσουν χρήματα και υλικά μέσα εις την 'Ελλάδα της όποιας ό άγών κατέστη αυτόμάτως άγών του 'Ελευθέρου κόσμου.

'Ενώ ό συμμορισμός έπεκτείνεται από Ταινάρου μέχρι Θράκης και ένισχύεται παντοιοτρόπως από τον Σλαυισμόν παραλλήλως όργανώνει δύο παραμεθορίους περιοχάς: τον ΓΡΑΜΜΟΝ και τό ΒΙΤΣΙ· ταῦτα τά μεταβάλλει εις άριστα συγκροτήματα όχυρών με σκοπόν την πάση θυσία διατήρησιν των διά τούς γνωστούς πολιτικούς και στρατιωτικούς λόγους. Μετά την συντελεσθεισαν—με ακρίβειαν, ταχύτητα και ήρωϊσμόν—έκκαθάρισιν υπό του Στρατού μας όλης σχεδόν της 'Ελλάδος άντρα του συμμορισμού έπληρώμενα με τούς πλέον έπιλέκτους. Τόν Αύγουστον 1949 ό παλαιός δρόμος των δαφνών της νεωτάτης 'Ελληνικής 'Ιστορίας φέρει άνεβαλείπτως χαραγμένα τά ίχνη των νέων 'Ελληνικών βηματών.

'Η περίλαμπρος νίκη των ένόπλων δυνάμεών μας εις ΒΙΤΣΙ και ΓΡΑΜΜΟΝ και ή παντελής συντριβή και έκδιωξις των όρδων έκ της Ιεράς γής άποτελεί μίαν ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΜΠΗΝ δι' όλόκληρον τον Πολιτισμόν. Είναι άξίωμα πλέον ότι τό καλόν προέρχεται πάντοτε έκ του καλού. 'Ισως ή νίκη αυτή της 'Ελλάδος—τό βάθος της όποιας έν τώ συνόλω του είναι δύσκολον νά έρμηνευθής—έκρινε την τύχην του 'Ελευθέρου κόσμου δι' όλόκληρον τον αιώνα μας. Εις την πρώτην ύποπτον έπιχείρησιν των βαρβάρων έδόθη ένα μάθημα 'Ιστορικό και συγχρόνως διδακτικόν. 'Η ήττα των Σλαυικών σχεδίων εις την χώραν των Θεών—συνδυαζόμενη με την μη υπό του Τίτο άποδοχήν του έναγκαλισμού της Γιουγκοσλαυίας υπό της 'Εουθράς 'Αρκτου—μαρτυρεί την πρώτην άποφασιστικήν άποτυχίαν του Κρεμλίνου ως άποτελοῦσα την βάσιν και τό θεμέλιον της συντριπτικής άποτυχίας της Σοβιετικής πολιτικής εις τά ΒΑΛΚΑΝΙΑ. Οι βάρβαροι του Βορρά έκαμαν κακήν έκλογήν του γεωγραφικού σημείου, τό όποιον ώρισαν ως άντικειμενικόν σκοπόν, προς έπιτυχίαν του περί κυριαρχίας της Μεσογείου σχεδίου των. 'Η θεία πρόνοια όχι τυχαίως έτοποθέτησε τον Λαόν μας εις την κυριωτέραν γεωγραφικήν περιοχήν, όσον άφορρά του νά κρίνεται έκ της άποκρούσεως ή μη των βαρβάρων ή τύχη της 'Ελευθερίας του παλαιού κόσμου και του πολιτισμού της γής. Οὔτω και εις τον τελευταίον άνθρωπον του 'Ελευθέρου κόσμου έγινε πλέον πίστις ότι ή νίκη αυτή της 'Ελλάδος διανοίγει μίαν νέαν περίοδον εις την πρό έτών έναρξιν του άγώνος μεταξύ Δύσεως και 'Ανατολής. 'Ικανός αριθμός Ιστορικών γεγονότων έλάχιστα άποκαλύπτει τό πυκνόν νόημα της 'Ελληνικής συμβολής εις τον κοινόν 'Ιστορικόν άγώνα του 'Ελευθέρου κόσμου κατά του βαρβαρισμού.

Τόν μήνα Αύγουστον του 1949 έκρίθη εις 'Ιστορικός άγών του 'Εθνους μας, του όποιού τό περιεχόμενον και τό νόημα, αξιοποιούμενον υπό της Πολιτικής μας ήγεσίας και των συμμάχων μας θά άποτελέση ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΜΠΗΝ διά τον 'Ελευθερον κόσμον. Πλησιάζει λοιπόν τό τέλος των ψευδομένων. 'Ας μάς συγχωροῦν! οι Σλαῦοι διά τό ότι άδυναμία μας και παῖσιμα μας είναι ή δύναμις ακρίβως της άντοχής μας. 'Αν λοιπόν ήμεϊς οι 'Ελληνες έτοποθετήθημεν υπό της 'Ιστορίας εις τό στενόν και κρίσιμον γεωγραφικόν τρίγωνον, είμεθα τάχα ένοχοι, διότι μένοντες πάντοτε πιστοί εις τό νευραλγικόν φυλάκιον που μάς ένεπιστεύθη ό 'Υψιστος;

ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤ.
ΛΟΧΑΓΟΣ ΔΙΑΒΪΣΕΩΝ

—Τὸ παλτό μου !
—Τί σοῦ συνέβη ;
—Τὸ παλτό μου ! Τὸ παλτό μου κύριε ! Μοῦ πή-
ρανε τὸ παλτό μου !
—Ποιοί ;
—Τὸ παλτό μου ! Μοῦ κλέψαν τὸ παλτό μου ! "Οτι
τὸ πρωτόβολα, ὅτι τὸ πρωτοφόρεσα καὶ πήγα στὸ θέα-
τρο ! Τὸ παλτό μου !
—Γιὰ στάσου...
—Τί νὰ σταθῶ, κ. Δικαστά, τὸ παλτό μου. "Οκτα-
κόσες χιλιάδες τὸ πλήρωσα. Περιουσία μοναδική, ἐλ-
πίδα τοῦ χειμῶνος, ὅλα μου τὰ χρήματα ἐκεῖ τ' ἀκού-
μνησα. Τὸ παλτό μου ! Οἱ ἀχρεῖοι ! Οἱ κλέφτες. Οἱ λω-
ποδότες !

—Θά πάψης ;
—"Οχι ! Θά φωνάξω μέχρι ἐβδόμου οὐρανοῦ, τὸ
παλτό μου !

Τρέμει, θρηνεῖ, χτυπιέται. "Ολοφύρεται. Τραβάει τὰ
μαλλιά του. Τὸ παλτό μου ! Μὰ τὰ καράβια του νὰ
βούλιαζαν, μὰ τὸ σπῖτι του νὰ καιγόταν, μὰ τὸν πα-
τέρα του νὰ σκότωναν, μὰ τὸ μαχαίρι νὰ τοῦ ἐβαζαν
στὸ λαιμό, δὲν θὰ ἐξεδήλωνε τὸν πόνο του μὲ παρο-
μοίας ἐκρήξεις ἀπελπισίας. Τὸν κυττᾷ ὁ Πταισματοδί-
κης. Δὲν τοῦ πολυαρρεῖ. Τὸν ξανακυττᾷ. Δὲν μπορεῖ νὰ
τὸν χωνέψῃ. Οἱ δικασταὶ εἶναι ἄνθρωποι φιλόποιοι.
Τὸν ὑποπτεύεται. Μυρίζεται βρωμοδουλεῖα μέσα στοὺς
θρήνους του.

—"Ακοῦς πού σοῦ μιλῶ ;

—"Ακούω.

—Νά πάψης !

—Τὸ παλτό μου !

—Θά σὲ στείλω μέσα !

Στόπ. Κόβεται ἡ φωνή του καὶ τὸ πρόσωπό του
παίρνει ἔκφρασι ἀνεκφράστου ὀδύνης. Δακρύβρεκτα τὰ
μάτια του στρέφονται μὲ συντριβὴν καὶ ἰκεσίαν πρὸς
τὸν Πταισματοδίκη. "Αλλά ἐξαφνα πάλι ξεσπᾷ σπα-
ρακτικῶς :

—"Ἐλεος ! Θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ μοῦ φᾶνε τὸ
παλτό μου ;

—Πάλι τὰ ἴδια ;

—"Οχι ! Σιωπῶ. Δὲν θὰ ξαναμιλήσω. Δὲν θὰ ξα-
ναπῶ κουβέντα. Τσιμουδιά. Τίποτε. Λέξι.

—Πάψε.

—Παύω. Δὲν θὰ μιλήσω πιά γιὰ τὸ παλτό μου !

—Πάψε εἴπα.

—"Επαψα....

Κύριε ἔλεησον ! "Επρεπε δηλαδὴ, νὰ βραχνιάσῃ ὁ
δυστυχὴς κ. Πταισματοδίκης, γιὰ νὰ σταματήσῃ ; Τί
τύπος ! "Ατμόσφαιρα καταπλήξεως δημιουργεῖται ὁλό-
γυρά του. Οἱ πιδ εὐαίσθητοι παρὰ πέντε νὰ βγάλουν τὰ
μαντήλια νὰ θρηνήσουν μαζί του τὸ παλτό του ! "Αν-
θρώπος ἀκαθορίστου τάξεως, ἀκαθορίστου ἡλικίας, ἀκα-
θορίστων διαθέσεων, μυστήριος ! Μέτωπον ὕψηλόν. Μύτη
κοττῆ, γαμπή. Βλέμμα ὀξύ, διαπεραστικόν κ' ἀνήσυχον.

Καλὰ ὅλα αὐτά. "Αλλά τὸ παλτό του, τὸ παλτό
του, ἀδελφοί μου πῶς τὸ ἔχασε λοιπόν ;

"Επῆγε λέει εἰς τὸ θέατρο. Καὶ ἐβγαλε λέει τὸ
παλτό του. Καὶ ἐπῆρε λέει, ἀντὶ τοῦ παλτοῦ του μιὰ
μάρκα. Κι' ὅταν παρηκολούθησε τὴν παράστασι κ'
ἐβγήκε, ἐπερίμενε στὴν καρδαρόμπα τὴν σειρὰ του νὰ
πάρῃ τὸ παλτό του. "Αλλά ἡ δεσποινὶς τῆς καρδαρόμ-
πας ἐπῆρε τὴν μάρκαν, ἔψαξε στὴν καρδαρόμπα καὶ
τοῦ ἐδήλωσε μὲ προφανὴ στεναχώρια ὅτι κάποιος λάθος
θὰ ἔχη γίνει. "Εσκήθηκαν ἑφτά πιθαμὲς ψηλὰ οἱ τρί-
χες κεφαλῆς του :

—Τί ἔκανε λέει ;

—Δὲν ὑπάρχει παλτό.

—Δὲν ὑπάρχει ;

"Εκόπηκε ἡ χολή του. Τοῦ ἔφυγε τὸ χρῶμα. Χλω-
μάδα θανάτου ἐχύθη ἐπάνω στὸ πρόσωπό του. Γιὰ με-
ρικές στιγμὲς ἐστάθηκε ἐμβρόντητος. "Οπως εἰς τὰ με-
γάλα χτυπήματα τοῦ πόνου ἔχασε τὴ φωνή του. "Αλλά

ἀποτόμως ἐβγαλεν σπαρακτικὴν κραυγὴν :

—Τὸ παλτό μου !

—Σιγὰ κύριε μου, θὰ τὸ βροῦμε !

—Τὸ παλτό μου ! Δὲν ἀκούω τίποτε ! Δὲν ξέρω τί-
ποτε ! Δὲν ἐννοῶ τίποτε ! Θέλω τὸ παλτό μου, τὸ ἐγ-
γλέζικο, τὸ γνήσιο ἐγγλέζικο παλτό μου πού μοῦ στοί-
χισε ὁλόκληρη περιουσία...

Τὰ εἶχαν χάσει ὅλοι :

—Μὴ κάνετε ἔτσι κύριε μου. Θὰ βρεθῇ ! "Υπομονή λι-
γάκι. Δὲν ἔχετε τὴν μάρκα ;

—"Αλλόφρων ἦταν :

—Τὴν μάρκα ; Τὴ μάρκα θὰ ντυθῶ ; "Εφορέσατε
ποτέ σεῖς μάρκαν ἀντὶ παλτοῦ μὲ τέτοιο κρῦο ;

Σαματᾶς ἐγένετο. Κατάπληκτοι οἱ τελευταῖοι θεα-
ταὶ ἐδιπλοκοῦμπωσαν μὲ ἐνστικτώδεις κινήσεις προνοίας
τὰ παλτά τους, καθὼς τὰ ἐπαιρναν ἀπὸ τὴν καρδαρόμ-
παν, κι' ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ δράματος
μὲ σύνεσιν. "Αλλά ὁ κύριος τοῦ ἀπωλεσθέντος παλτοῦ
ἔμεινε ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις, θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος, ὕβριζων
καὶ ἀπειλῶν καὶ φρίττων καὶ ἀξιών πρὸ πάντων νὰ πλη-
ρωθῶν τὰ τέσσερα χιλιόδραχμα ἐπὶ... τῇ ἐξαφονίσει.
Μὰ καλὲ μου, μὰ χρυσέ μου, τίποτε ! Τὰ λεφτά ! "Ηθελε
τὰ λεφτά ! Νὰ πληρωθῶν ἀμέσως χωρὶς κουβένταν.
Ματαιῶς προσπαθοῦσε ὁ Διευθυντὴς τοῦ θεάτρου νὰ
τὸν καταπειθῇ, ἀδύνατον ! Δὲν ἔπαιρνε ἀπὸ κουβέντες.
"Η λογικὴ του εἶχε κουκουλωθῇ μέσα εἰς τὸ παλτό καὶ
δὲν ἐννοοῦσε νὰ δῇ, ν' ἀκούσῃ, νὰ καταλάβῃ τίποτε.
Καὶ οἱ φωνές του ἔφθασαν μέχρι ἐβδόμου οὐρανοῦ.

"Ετοὶ τὸ ἐπεισόδιον ἐπῆρε διαστάσεις, ἐξελεῖχθη μὲ
ἀκατάσχετον ὄρμην εἰς φοβερόν καὶ τρομερόν σκάνδαλον.

—"Εχάθηκε λοιπόν τὸ παλτό ; "Ερώτησε ὁ Πρόεδρος
τὸν Διευθυντὴ τοῦ θεάτρου.

—"Εχάθηκε φαίνεται.

—Χάνονται συχνὰ πράγματα ἀπὸ τὴν καρδαρόμπα ;

—Ποτέ !

"Εκλήθη καὶ ἡ δεσποινὶς τῆς καρδαρόμπας.

—"Εχει συμβῇ ἄλλη φορὰ τέτοιο πρᾶγμα ;

—Ποτέ !

Ποτέ, εἶπαν καὶ οἱ ἄλλοι. Ποτέ !

—"Ηταν καινούργιο ; "Ερωτᾷ ὁ δικαστὴς τὸν παθόντα.

—Καινούργιο. Μόλις τὸ πήρα.

—Πόσο τὸ εἶχε φτιάσει ;

—"Οκτακόσια χιλιάρικα !

Ξαφνικὰ νέος κάθιδρος - μὲ ἐκεῖνο τὸ κρῦο ! - ἐνε-
φανίσθη κομίζων παλτό ξεθωριασμένο, λιγδιασμένο,
παλτόν ἐρείπιον :

—Κύριε δικαστά !

—Τί εἶναι αὐτό ;

—Τὸ ἀπωλεσθὲν παλτό. Τὸ εἶχε πάρει κάποιος
κατὰ λάθος καὶ τὸ ἔφερε τώρα δά !

—Λοιπόν ; Αὐτὸ εἶναι ;

—"Ο ἄλλος ἐφρίκισε :

—Αὐτό ; Παλτό δικό μου ;

"Αλλά περιχαρὴς τὸ ἄρπαξε ὁ Διευθυντὴς τοῦ θεά-
τρου. "Εσκόλισε βιαστικὰ τὶς τσέπες καὶ ἀνέσυρε με-
ρικὰ χαρτιά. Τὰ ἔψαξε, τὰ διάβασε καὶ ὕστερα γύρισε
πρὸς τὸν θρηνοῦντα :

—Πῶς λέγεσαι ;

—"Ανασάσαι ἐκείνος :

—"Αναστασιάδης.

"Αδύνατον. Τὴν ταυτότητά σου γρήγορα. "Εψαξαν
τὴν ταυτότητα. "Ελέγετο Κωνσταντῖνος Τσιμπουρδῆς.
"Εκεῖ μέσα στὸ ἀξιοθρήνητον παλτό εἶχε βρεθῇ μιὰ
ἐπιστολὴ μὲ τὸ ἴδιο ὄνοματεπώνυμον. "Εγύρισε ὁ Δι-
καστὴς καὶ τοῦ ἔριξε βλέμμα ἄγριον.

—Αὐτὸ τὸ παλτό κάνει ὀκτακόσιες χιλιάδες ;

—"Εψέλισεν ἐκείνος :

—Κύριε Δικαστά...

"Αλλά δὲν ἐπρόφτασε νὰ ἀπαντήσῃ. "Εστάλη εἰς
τὸ φρέσκο, κομίζων τὸ φρικαλέον καὶ βρωμερόν παλτό
ὕπὸ μάλης...

ΔΗΜ. ΨΑΘΑΣ

ΕΤΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ο Σεπτέμβριος τοῦ 1949 εὗρε τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν νικητὴν τῆς μεγάλης μάχης, ἡ ὁποία δύναιτο νὰ ὀνομασθῇ ἡ μάχη τῶν συνόρων. Μὲ τὴν εἰσοδὸν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ τῶν τελευταίων ὑπολειμμάτων τῶν συμμοριτῶν εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος ἐκ τοῦ ὁρεινοῦ ὄγκου τοῦ Μπέλες, ἀποκατεστάθη πλεόν μία συνεχὴς καὶ ἀδιάσπαστος γραμμὴ ἐπιτηρήσεως ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στρατοῦ, ἐκτεινομένη καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν βορείων συνόρων μας. Ἀπὸ τοῦ στενοῦ τῆς Κερκὺρας ἐπὶ τοῦ Ἰονίου Πελάγους μέχρι τοῦ τριγώνου τοῦ Καραγάτς εἰς τὴν Θράκην, εἰς τὸ σημεῖον ὅπου συναντῶνται τὰ Ἑλληνικά, Τουρκικά καὶ Βουλγαρικά σύνορα, ἡ γαλανόλευκος κυματίζει ὑπερῷον ὑπὲρ τὰ ἀκριτικά φυλάκια, ἐνσαρκίζουσα τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς οἰονόηποτε ἐπιδρομὰς περαιτέρω προσβολῇ τοῦ πατρίου ἔδαφους.

Ἐκ τῶν 17.700 περίπου ἀνδρῶν, εἰς ὅσους ὑπελογίζετο ἡ δύναμις τῶν σλαβοκομμουνιστικῶν συμμοριτῶν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μεγάλων μαχῶν τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον, τέσσαρες περίπου χιλιάδες ἐφονεύθησαν ἢ συνεληφθῆσαν αἰχμάλωτοι, ὅκτι χιλιάδες, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται καὶ οἱ τραυματίαι, εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἀνὰ χίλιοι διήλθον τὰ σύνορα, ἀναζητήσαντες καταφύγιον εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὅτι οἱ ἐναπομείναντες συμμοριταὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συνόρων εὐρήνησαν ὀλιγώτεροι τῶν τεσσάρων χιλιάδων ἀνδρῶν. Οὗτοι δὲ, μὴ ἀποτελοῦντες συμπαγῇ συγκροτήματα, στερούμενοι οἰουδὴποτε συνδέσμου μεταξὺ τῶν, τελείως ἀποδιοργανωμένοι, χωρὶς βαρὺν ὅπλισμόν καὶ μὲ συντετριμμένον τὸ ἥθικόν, ὑπέστησαν καθ' ὅλον τὸ διαρρεῖσαν δεκαπενθήμερον ἀλλεπάλληλα καὶ ἀνῆλθον κυπήματα ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑθνικοῦ Στρατοῦ, ὥστε σήμερον ἡ δύναμις αὐτῶν νὰ θεωρῆται κατὰ πολὺ μικροτέρα τῶν τριῶν χιλιάδων ἀνδρῶν, καταδικασμένων καὶ τούτων εἰς βεβαίαν ἐξόντωσιν, ἡ ὁποία δὲν θὰ θραυθῇ ἐπὶ πολὺ διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἔχει δὲ καταρτῆ τοῦτο ἀπόλυτος βεβαιότης καὶ διὰ τὴν κομμουνιστοσυμμοριτικὴν ἡγεσίαν. Παρ' ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς πόθους τοὺς ὁποίους τρέφει διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀπὸ τὰ λείψανα τῶν συμμοριτῶν ἐνός νέου «μικροπολέμου», ὥσπότε δὲν ἐλπίζει πλέον καὶ αὐτὴ εἰς πολλὰ πράγματα. Δι' ὃν λόγον ἐκρίνε σκοπιμώτερον ὅπως προετοιμάσῃ τὸ κομμουνιστικὸν στρατόπεδον διὰ τὴν ἀναγκάσαν τῆς ὀριστικῆς ἡττας τοῦ. Οὗτω εἰς ἐκπομπὰς τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῶν βορροφῶν ἀνῆγγελλθη ὅτι τοῖς λοιποῖς τὸ γενικὸν ἀρχηγεῖον τοῦ λεγομένου «δημοκρατικοῦ στρατοῦ» δὲν θὰ ἐκδιθῇ ἀναικονομήτα ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ μόνον «δεξιὰ δράσης». Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰ μὴ εὐχρηστικὸς τρόπος ἀναγνωρίσεως τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διὰ τῶν στρατευμένων τέκνων του, ἐκέρδησεν ἐναντίον τοῦ διεθνούς Κομμουνισμοῦ.

Ὁ τερματισμὸς ὅμως οὗτος τοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ἡναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, οὐδεμίαν ψευδαίσθησιν δημιουργεῖ εἰς τὸ ἔθνικόν στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπεί νὰ ἐτέθῃ τέρμα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Στρατοῦ. Ἐκτὸς βεβαίως τῆς διώξεως τῶν μικροκομμάτων τῶν συμμοριτῶν, αἱ ὁποῖαι περιφέρονται ἀκόμη εἰς ὁρεινὰς τινας περιοχάς, ἀπομένει ἀκόμη σπουδαίωτατον ἔργον πρὸς ἐπιτέλειαν. Ὁ πόλεμος ἐκέρδηθη διὰ τῶν ὅπλων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἡ μάχῃ ὅμως διὰ τὴν εἰρήνην δὲν ἐδόθη ἀκόμη. Καὶ ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐκέρδησε τὴν μάχην τῶν συνόρων εἶναι ἀποφασισμένον καὶ περισσότερον παρά ποτε ἄλλοτε ἱκανὸς διὰ νὰ κερδήσῃ καὶ τὴν μάχην τῆς εἰρήνης.

Ἡ μάχῃ τῆς ἐλληνικῆς εἰρήνης ἀναμένεται νὰ δοθῇ εἰς τὴν συνερχομένην μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Λέσχη Σαῖξς Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Αἱ συνεχεῖς διαπιστώσεις τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ δὲ καὶ τελευταία περιφανεῖς νίκαι τοῦ Στρατοῦ μας, ἀφῆρσαν καὶ τὴν τελευταίαν πλεόν ἐπιφύλαξιν, τὴν ὁποίαν

ἤδυνάτο νὰ ἔχῃ κάθε καλῆς πίστεως ἄνθρωπος, ὡς πρὸς τὸν ἀκριβῆ χαρακτῆρα τοῦ ἀπὸ τριετίας εἰς ἄλλος τῆς Ἑλλάδος ἐκτύλισσόμενου δράματος. Ἐποπότησαν τὸ πρόβλημα κατὰ τρόπον ὀριστικόν καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἀμφισβήτησεως εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀρχήθεν ἀνήκεν. Διότι ὁ παρὼν πόλεμος ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐσωτερικὴ ὑπόθεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡς ἤθελον νὰ τὸν ἐμφανίσουν οἱ διεθνῆς κομμουνισμοὶ καὶ ἡ διεθνὴς συνοδοιπορία. Συνελήφθη ὡς ἰδέα καὶ ἐμελετήθη ὡς σχέδιον ἐκείθεν τὸ Σιδηρὸν Παραπετάσματος. Καὶ τοῦ σχεδίου ἡ ἐκτέλεσις ἀνετέθη εἰς τὸν ἀποξενωθέντα τοῦ ἔθνικοῦ κορμοῦ ἑλληνικὸν κομμουνισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπετέλεσε τὸ ἑτεροκίνητον ὄργανον ἐπὶ μίαν τριετίαν, εἰς χεῖρας Γιουγκοσλάβων καὶ Ἀλβανῶν καὶ Βουλγάρων.

Οἱ Γιουγκοσλάβοι τοῦ Τίτο, διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς προσωπικὰς τῶν δυσχερείας, συνεπείᾳ τῆς γνωστῆς διαστάσεως πρὸς τὴν Κόμινφορμ καὶ οἱ ὁποῖοι οὐδόλως μετῴνουν τὴν εὐθύνην τῶν ἡθελῶν ἐναντι τῆς Ἑλλάδος μεταστροφῇ διαθέσεων, δικαιουμένην νὰ τύχῃ ἀπὸ μέρους μας συμπάθους ἀναγνωρίσεως, ἀπὸ τινος χρόνου ἔχουν παύσει ἐνισχυόντες τὸν συμμοριτισμόν. Οὕτω ὁ διεθνὴς Ὄργανισμός καλεῖται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἀλβανῶν καὶ Βουλγάρων κατὰ τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ Βουλγαρία, πιστὴ εἰς τὰς πολιτικὰς παραδόσεις τῆς τῆς τελευταίας στιγμῆς, δλέπουσα ἐπὶ θύραις τὴν διεθνή νέμεσιν, προέβη, ὡς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένεται, εἰς μίαν παραπλανητικὴν ἐνέργειαν. Τὴν ἐπομένην τῆς ἀναγγελίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τῆς εἰσοδου εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος χιλίων συμμοριτῶν ἐκ τοῦ Μπέλες, ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως τὸ γεγονός, δηλώσασα ὅτι προέβη εἰς τὸν ἀφοπλισμόν των κατὰ τὰ διεθνῆ νόμιμα, συνταχθέντες μάλιστα καὶ σχετικῶς πρωτοκόλλου μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν, συναντηθέντων εἰς τὸ φυλάκιον τῆς Κούλας ἐπὶ τὸν συνόρον. Ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ διὰ τοῦ τεχνάσματος αὐτοῦ τῆς τελευταίας ὥρας νὰ ἀποσείσῃ τὴν κατηγορίαν ἐπὶ ἐνισχύσει τῶν συμμοριτῶν, ἀφοῦ βεβαίως εὐθὺς ὡς οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ἔδαφός τῆς, προέβη, ὅθεν, εἰς τὸν ἄμεσον ἀφοπλισμόν των. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ἐμπειρογνώμων τῆς βουλγαρικῆς δολιότητος καὶ δὲν ἐξαπατᾶται ὡς πρὸς τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς πράξεως αὐτῆς τῶν Βουλγάρων. Τὸν κυνισμόν δὲ τῆς ψευδολογίας των τῆς περιεχομένης εἰς τὴν δηλώσειν τοῦ ἀντιπροσώπου των κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου ὅτι «εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Ἐπιτελείαν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἡ ὑπάρχεις θέσις διὰ τὸν Δημοκρατικὸν Στρατὸν ἀπὸ ὅπου νὰ ὀργανοῦνται καὶ νὰ ἐνεργῇ στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις...» εἶναι εὐτυχὴς εἰς θέσιν νὰ τὸν ἐκτιμῇ πλῆρως καὶ ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη. Διότι ἔχει ἀποδειχθῇ πλεόν ἡ ὑπάρξις εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τοῦ στρατοπέδου τῆς Μπερκοβίτσα, ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ συμμοριταὶ καὶ τῶν διαφόρων νοσοκομείων, ὅπου νοσηλεύονται μετὰ τὰς ἐπιδρομὰς των ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔδαφους. Καὶ ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς διεπιστώθη ἡ δοῆθαι καὶ συμμετοχὴ τῶν Βουλγάρων εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τῶν συμμοριτῶν κατὰ τῶν Μεταξῶν, τῶν Παπάδων καὶ τῶσαν ἄλλων παραμεθορίων χωρίων.

Θὰ κληθῇ ἐπομένως καὶ ἡ Βουλγαρία ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἀλβανίας τοῦ Χότζα νὰ ἀπορρίψῃ τὸ προσωπεῖον. Καὶ πρέπει νὰ γνωρίζουν ἀμφότεροι πεῖθι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀπέκαμε πλέον νὰ ἀντλή εἰς πύθον δαναϊδῶν. Τὴν ἰκὴν τὴν ὁποῖαν ἐκέρδησε διὰ τῆς θύσεως τοῦ αἵματος τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων του, εἶναι ἀποφασισμένον νὰ τὴν καταστήσῃ ὀριστική. Ἐὰν καὶ πάλιν τὰ ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ ἀναμενόμενα νὰ ληφθοῦν μέτρα ἀποδειχθῶσιν ἄνευ ἀποτελέσματος θὰ χωρήσῃ πλέον εἰς τὴν μόνην ἀπομένουσαν λύσιν. Εἰς νέαν κομμουνιστικὴν εἰσβολὴν ἡ γραμμὴ τῶν συνόρων δὲν θὰ ἀποτελῇ ἐμπόδιον. Οἱ εἰσβολαῖς θὰ διωχθῶν μέχρι τῶν ὁρητῶν τῶν μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκμνησθῶσιν ὀριστικῶς. Τὸ κακὸν θὰ κτυπηθῇ εἰς τὴν ρίζαν του.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ

Η Ξαίστημη μέ εἰσλή Λόγια...

Φ. Φ. Φιαννόπουλου ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΔΟ ΠΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

(Συνέχεια από τὸ προηγούμενο)

Νὰ ἔνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν ἐκτύπωση τῶν εἰκόνων στὰ βιβλία.

Ἄν δοῦμε μιὰ τυπωμένη εἰκόνα (σχῆμα 3) ἀπὸ ἀπόσταση 30 ἑκατοστομέτρων περίπου, βρίσκουμε σ' αὐτὴν ὅλες τὶς διαβαθμίσεις τῆς φωτεινότητος μεταξὺ μαύρου καὶ ἄσπρου. Καὶ τοὺς ἐνδιάμεσους ὅμως τόνους τοῦ χρωματισμοῦ τοὺς τυπώνουν κι' αὐτοὺς μὲ τὸ ἴδιο μαῦρο χρῶμα ποὺ τυπώνουν καὶ τὶς ὁλόμαυρες

μιᾶς τυπωμένης εἰκόνας φαίνονται τόσο πρὸ καλύτερα, ὅσο πρὸ μικρότερα εἶναι αὐτὰ τὰ σημεῖα. Μ' ἄλλα λόγια, ὅσο πρὸ μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν σημείων τῆς εἰκόνας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς προσπαθοῦν, κατὰ τὴν ἐκτύπωση τῶν εἰκόνων, νὰ χρησιμοποιοῦν ὅσο μπορεῖ μεγαλύτερο ἀριθμὸ σημείων. Ἄν, ἀντιθέτως, χρησιμοποιήσουν μικρὸν ἀριθμὸ, οἱ λεπτομέρειες χάνονται. Ἡ εἰκόνα τοῦ Σχ. 3 ἔχει 170 σημεῖα σὲ κάθε τετραγωνικὸ ἑκατοστόμετρο. ἐνῶ ἡ εἰκόνα τοῦ Σχ. 4, 576. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι καὶ καθαρώτερη. Τὴν παραπάνω διαπίστωση πρέπει νὰ τὴν προσέξουμε καλὰ καὶ νὰ μὴ τὴν ξεχάσουμε, γιατί ἔχει μεγάλη σημασία καὶ γιὰ τὴν καλὴ ἐμφάνιση τῆς εἰκόνας σ' ἕναν τηλεορατικὸ δέκτη.

Τὴν ιδιότητα τοῦ ματιοῦ ν' ἀναλύη τὴν εἰ-

Σχ. 3

γραμμές. Πῶς λοιπὸν γίνονται αὐτὲς οἱ διαβαθμίσεις τῆς φωτεινότητος;

Ἕνας φακὸς θὰ μᾶς προσδῶσιν ἀμέσως τὸ μυστικόν. Ἐξετάζοντας μὲ προσοχὴ τὴν εἰκόνα, θὰ διαπιστώσουμε πῶς ἀποτελεῖται, ὅπως ἕνα μωσαϊκόν, ἀπὸ πολλὰς χιλιάδες μαῦρα στίγματα.

Τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ μικροσκοπικὰ στίγματα χωρίζεται ἀπὸ τὸ διπλανὸ τοῦ μὲ τὰ ἄσπρα τμήματα τῆς ἐπιφανείας τοῦ χαρτιοῦ. Καὶ μάλιστα αὐτὰ τὰ ἄσπρα τμήματα τῆς ἐπιφανείας εἶναι τόσο μεγαλύτερα, ὅσο φωτεινότερο πρέπει νὰ φανῇ στὴν ἐκτύπωση τὸ ἀντίστοιχο σημεῖο τῆς εἰκόνας. Σ' ἕνα σκοτεινὸ μέρος τῆς εἰκόνας, τὰ ἄσπρα τμήματα γίνονται πολὺ μικρά, ἐνῶ τὰ μαῦρα στίγματα μεγαλώνουν ἀντίστοιχα.

Εὐκόλα τώρα καταλαβαίνουμε, καὶ ἡ εἰκόνα τοῦ Σχ. 4 τὸ μαρτυρεῖ, πῶς οἱ λεπτομέρειες

Σχ. 4.

κόνα σ' ἑκατομμύρια σημεῖα, τὴν ἀντιγράφει ἡ Τηλεόραση. Καὶ σ' αὐτὴν ἀναλύουμε μὲ εἰδικὰ μηχανήματα κάθε εἰκόνα σ' ἑκατομμύρια σημεῖα, γιὰ νὰ τὴν ξανασυνθέσουμε στὸ δέκτη, βάζοντας μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα τὸ ἕνα δίπλα στὸ ἄλλο.

Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΤΙΟΥ

Πρὶν μποῦμε ὅμως στὸ καθαυτὸ θέμα μας, πρέπει νὰ ποῦμε δυὸ-τρία λόγια καὶ γιὰ μιὰν ἄλλη ιδιότητα ποὺ παρουσιάζει τὸ μάτι. Πρέπει νὰ μιλήσουμε λίγο γιὰ τὴν ἀδράνεια τοῦ.

Εἶδαμε ὡς τώρα, πῶς κάθε φωτοκύτταρο τοῦ ματιοῦ μας, μόλις προσβληθῇ ἀπὸ φῶς, εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν ἐγκέφαλο γιὰ τὴν ἔνταση καὶ τὴ διάρκεια τοῦ φωτός ποὺ τὸ προσβάλλει.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Είναι Ιούνιος τοῦ 1948. Ἀπὸ τὶς 21 τοῦ μηνὸς ἔχουν ἀρχίσει ἐπιχειρήσεις στὸ Γράμμο γιὰ τὴν ἐκτόπιση τῶν συμμοριτῶν ποὺ εἶχαν πλησιάσει τόσο ὥστε χτυποῦσαν μὲ πυροβολικὴ τὴν Κόνιτσα. Ἡ ταξιαρχία μας ἔχει τὸ δυσκολώτερο τομεᾶ. Πρέπει νὰ ἐλιχθῇ παράλληλα πρὸς τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὰ πλησιάσει.

Τὶς δύο πρῶτες μέρες τὰ ἥρωϊκά μας τάγματα πεζικοῦ προχωροῦν ἀκάθεκτα καὶ διώχνουν τὸν ἰσχυρὰ ὀχυρωμένο ἐχθρὸ ἀπὸ τὴν Γκορίτσα καὶ τὸν Προφήτη Ἥλια τοῦ Κάμενικ. Πάνω ὅμως στὸ Κάμενικ ὁ ἐχθρὸς ὀχυρώνεται καὶ φτιάχνει ἰσχυρὴ βάση. Τὸ Κάμενικ βρίσκεται ἐπὶ τῆς μεθορίου καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ χτυπήσουμε σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ ὑπάρχουν. Ἀναγκαστικὰ τὰ τάγματά μας καταλαμβάνουν θέσεις φανερά μειονεκτικές. Οἱ συμμοριτὲς βρίσκονται ψηλότερα.

Ἡ διείσδυση ὅμως τῆς ταξιαρχίας μας τὸν ἐνοχλεῖ τρομερά. Πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ τὴ διώξουν. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ συγκεντρώνουν ἔξω τάγματά τους καὶ τὴ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν καὶ στὶς 13.50' τῆς 25 Ἰουνίου ἐξαπολύουν τρομερὴ ἀντεπίθεση μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτουν. Δύο τάγματα καὶ ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν πέφτουν ἐπάνω σὲ ἓνα τάγμα μας ποὺ εἶχε τὴν κυριώτερη θέση. Δύο τάγματα ἐπιτίθενται κατὰ τῆς διολοχίας μας ποὺ κρατᾷ τὸν Προφ. Ἥλια Κάμενικ. Μία διολοχία χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ μᾶς κόψῃ τὸ δρόμο πρὸς τὴν Κόνιτσα.

Ἡ μάχη ἀρχίζει τρομερῇ. Οἱ ἥρωϊκοί μας φαντᾶροι ἀμύνονται ἐπὶ τόπου χωρὶς νὰ τοὺς περνᾷ ἀπὸ τὸν νοῦ ἰδέα ὑποχωρήσεως. Κατὰ τὶς ἔξω τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ἡ μάχη βρίσκεται στὴν κρισιμώτερη φάση τῆς, ἓνας ἐχθρικός λόχος χτυπάει τὸ τακτικὸ στρατηγεῖο τῆς ταξιαρχίας μας. Σ' ἓνα ὕψωμα ποὺ δεσπόζει στὸ δρόμο πρὸς τὴν Κόνιτσα ὑπάρχει μία ὁμάδα μάχης. Σ' αὐτὴν ἐπάνω πέφτει ὁ λόχος τῶν συμμοριτῶν. Ὅλοι βρίσκονται στὶς θέσεις τῶν. Ὁ παμπᾶς τῆς ταξιαρχίας μὲ τὸ τόμπικαν στὸ χέρι ἀμύνεται μὲ τὴν ὁμάδα στὸ ὕψωμα. Κοντὰ του τέσσερες διαβιβασταί, δύο τοῦ μηχανικοῦ καὶ ὀκτὼ πεζοί. Οἱ ἄλλοι διαβιβασταὶ ἀφίνουν τὰ μηχανήματά τους καὶ καταλαμβάνουν θέσεις.

Στὶς ἑφταμιση, ὅταν πιά σκοτεῖναισε, ἡ ὁμάδα τοῦ ὕψωματος ὑποχωρεῖ ἀφίνοντας ἐπὶ τόπου ἓνα νεκρὸ. Τὸ ὕψωμα τὸ παίρνουν οἱ συμμοριτὲς. Ἀλλὰ ἀπέναντί τους, σ' ἓνα ἄλλο ὕψωματάκι, μόνος του, μένει ὁ δεκανεὺς διαβιβάσεων Μαργέλλος. Τοὺς ἀπασχολεῖ μὲ τὸ τόμπικαν ὅλη τὴ νύχτα. Τὸ πηχτὸ σκοτάδι δὲν ἀφήνει τοὺς συμμοριτὲς νὰ ἴδουν πόσοι τοὺς ἀντιμετωπίζουν. Καὶ καθλώνονται στὶς θέσεις των χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ κόψουν τὸ δρόμο τῆς Κόνιτσας. Στὶς δέκα τὸ βράδυ φτάνει ἓνας λόχος μας γιὰ ἐφεδρεία. Ἀπὸ τὶς ἑντεκα καὶ μισή ὁ ἐχθρὸς ἀρχίζει πιά νὰ ὑποχωρῇ. Καὶ τὸ πρῶτ' ἐφυγε ἀφοῦ ἔφησε ἐπὶ τόπου διακόσιους περίπου νεκρούς. Αὐτὸς ὁ λόχος ποὺ ἦρθε γιὰ ἐνίσχυση τῇ νύχτᾳ ἔκανε πολὺ καλὴ δουλειά. Καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔρθῃ οὔτε αὐτός, οὔτε τὰ πυρομαχικὰ ποὺ πήραμε στὶς τρεῖς τὸ πρωί, ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ δεκανεὺς Μαργέλλος νὰ ἀπασχολῇ τοὺς συμμοριτὲς ὅλη τὴ νύχτα καὶ νὰ μείνῃ ὁ δρόμος ἀνοιχτός.

Γιὰ τὴν πράξη του αὐτὴ ἔπῃρε τὸν πολεμικὸ Σταυρὸ ἐπάνω στὸ ὕψωμα 2520 ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ γενναίου Μεράρχου μας μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς καὶ στρατιῶτες τῆς ταξιαρχίας. Καὶ δείχνει ἀκόμη ἡ πράξη αὐτὴ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἥρωισμό ποὺ περικλείει, ὅτι οἱ διαβιβασταὶ μας δὲν μετέχουν στὸ μεγάλον ἀγῶνα τοῦ ἔθνους μας μόνον μὲ τὰ μηχανήματά τους. Δίπλα στοὺς φαντᾶρους μας ἢ καὶ μόνον τοὺς πολεμοῦν μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, τὸ ὅπλο ποὺ ἔχουν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν ἐξ ἴσου καλὰ μὲ τὸν ἀσύρματο.

ΚΩΝ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΛΟΓΟΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

21 Μαΐου. Ἡ * Μοῖρα Καταδρομῶν κυνηγᾷ τὴ Κ. Σ. Ταξιαρχία τοῦ Μπαντέκου στὴν Ὁρθον, ὅπου πέρασε ἀπὸ τὴν Συναῖδα. Τῆς εἶχε δώσει ἐκεῖ σκληρὸ πλῆγμα, εἶχε διαλύσει καὶ αἰχμαλωτίσει τὸ ἓνα τῆς Τάγμα τοῦ ἀρχισυμμορίτου Κούρη, ποὺ πιάστηκε κα' αὐτὸς αἰχμάλωτος. Ὁ Μπαντέκος μὲ τὰ δύο του τάγματα προσπαθοῦσε νὰ βοῇ διέξοδο πρὸς τὸ Πήλιο διὰ μέσου τῆς Ὁρθου.

Τὸ Ἐπιτελεῖο τῆς Μοῖρας μὲ 15 διαβιβαστὰς ἐγκατεστάθηκε στὰς 3.30' τὸ ἀπόγευμα σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ὕψωματα τῆς ὄρεινῆς γραμμῆς ΓΙΟΥΡΤΙΑ μισὴ ὥρα μετὰ τὴν κατάληψί της ἀπὸ ἓνα Λόχο τῆς Μοῖρας.

Τὸ ὕψωμα τὸ κατέχει καὶ ὁργανώνεται πρόχειρα μὲ Διμοιρία ΛΟΚ (18 ἄνδρες).

Μόλις εἶχε ἐγκατασταθῇ ὁ πρῶτος ἀσύρματος καὶ ἔπαιρνε ἐπαφὴ μὲ τὶς Μονάδες 100 μανιασμένοι συμμοριτὲς καὶ συμμοριτίσες κάνουν ἀντεπίθεσι στὴ Διμοιρία. Αἱ συμμοριτίσες, φανατισμένες ὕαινες, μὲ μαχαίρια στὰ χέρια, βοῖζουν χυδαιοτάτα τοὺς φαντᾶρους. Οἱ συμμοριτὲς πλησιάζουν στὰ 5 μέτρα. Οἱ περισσότεροι ἄνδρες τῆς Διμοιρίας εἶναι ἐκτὸς μάχης.

Τὸ ὕψωμα κινδυνεύει νὰ πέσῃ καὶ μαζί μ' αὐτὸ τὸ Ἐπιτελεῖο τῆς Μοῖρας. Ἐνας λόχος ποὺ συνοδεύει τὰ μεταγωγικὰ τῆς Μοῖρας βρίσκεται σὲ 1 1/2 χιλιόμετρο μακριά, ἀνεβαίνοντας τὴν πλαγιά τοῦ βουνοῦ.

Ὁ ἀσυρματιστὴς τὸν εἰδοποιεῖ γιὰ τὸν κίνδυνον, ὁ Διοικητὴς διατάσσει νὰ σπεύσῃ. Οἱ στιγμὲς εἶναι κρισιμώτατες. Οἱ 15 Διαβιβασταὶ ὁργανώνονται ἀμέσως σὲ μάχιμο τμήμα καὶ μὲ τὸν Ἀνθ' γό τους ἐπὶ κεφαλῆς πολεμᾷνε παλληκαρίσια, στήθος μὲ στήθος. Κρατοῦνε τοὺς λυσσασμένους πενταπλάσιους συμμοριτὲς μὲ τὰ φονικὰ πυρὰ τους ἐπὶ μιὰ ὥρα. Δυὸ ἀσυρματισταὶ μένουν ἀτάραχοι στὸν ἀσύρματό τους καὶ ἀκάλυπτοι μεταδίδουν τὰ σήματα γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς καταστάσεως. Οἱ ἄλλοι γίνονται λιοντάρια. Κι' ὅταν ἔφθασε ὁ Λόχος συνοδείας τῶν μεταγωγικῶν ἐξαπολύει θνελλώδη ἀντεπίθεσι, μαζί μὲ τοὺς Διαβιβαστὰς. Σαρώνονται οἱ συμμοριτὲς. 10 αἰχμάλωτοι πιάνονται, 15 νεκροὶ καὶ πολλοὶ τραυματίες.

Ὁ ἥρωϊσμός των ὀλίγων Διαβιβαστῶν, ποὺ ξέχρουν νὰ μεταχειρίζονται τὸ ὅπλο ὅπως καὶ τὸν Ἀσύρματο ἔσωσε τὴν κατάστασι.

Οἱ Διαβιβασταὶ τῶν Μον. Καταδρομῶν συμμερίζονται μὲ τοὺς πεζοὺς συναδέλφους των τοὺς κινδύνους τῆς μάχης, καὶ εἶναι οἱ ἀπαραίτητοι καλοὶ σύντροφοί των ποὺ τοὺς βοηθοῦν στὶς κρίσιμες στιγμὲς, πολεμῶντας κα' αὐτοὶ σὰν πεζοί.

X.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐκέδησε τὴ μάχη τῶν συνόρων. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς θὰ κερδήσῃ καὶ τὴ μάχη τῆς Εἰρήνης.

Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΒΗΝΕΙ

(ΕΚΕΙΝΟΣ κι' ΕΚΕΙΝΗ συνεχίζουν από ώρα τα ζαχαρώματα. Ή γλυκειά βραδυά μεγαλώνει τούς πόθους τους, πρό πάντων ΕΚΕΙΝΟΥ, ο οποίος είναι ήφαιστειο έτοιμο να εκραγή.

ΕΚΕΙΝΗ χαριτωμένη μικρούλα με φωνή γλυκειά.

ΕΚΕΙΝΟΣ φαντάρος του δ'πλου τών Διαβιβάσεων, τηλεφωνητής την ειδικότητα.

Ή σκηνή γίνεται ένα βραδάκι κατά τις 10.30).

ΕΚΕΙΝΟΣ. Έτσι πού λές, μ' Έχεις γοητεύσει.

ΕΚΕΙΝΗ. Μολονότι μου είναι ευχάριστο, δεν το πιστεύω.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Δεν βαστώ στον πειρασμό και σε παρακαλώ να σταματήσεις τις αντιρρήσεις σου.

ΕΚΕΙΝΗ. Σε παρακαλώ μη με κάνεις να μετανοιώσω γιατί κάνω παρέα μαζί σου. Νά είσαι λογικός.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Μά κούκλα μου, πώς θέλεις να είμαι λογικός, αφού δεν μου άφησες το λογικό μου στη θέση του; Άφησε τα χείλη μου να δροσιστούν από τη δροσιά τών δικών σου. Δεν το νοιώθεις πώς φλογίζομαι, πώς είμαι έτοιμος για κάθε τρέλλα;

ΕΚΕΙΝΗ. Άν άκουγε ή μαμά από τα λόγια σου, θα εύρισκα τόν μπελά μου, γιατί σου είπατρέπω τόση οικειότητα.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Γλυκειά μου κούκλα μη θέλεις να σκοτώνεις μία καρδιά που χτυπά μόνο για σένα.

ΕΚΕΙΝΗ. Καταλαβαίνεις πόσο με γοητεύεις και το έκμεταλλεύεσαι.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Και τώρα αγάπη μου άσε το όνειρό μου να γίνη πραγματικότης. Γύρε γλυκά στην άγκαλιά μου και ξεχάσου μέσ' στα χάδια μου. Άγκαλιασμένοι θα ξεχαστούμε αυτή τη νύχτα κι' ή αγάπη μας θα μουρμουρίζει για μας το πιο γλυκό νανούρισμα.

ΕΚΕΙΝΗ. Απόψε προχώρησε πολύ. Γι' αυτό θα κλείω το τηλέφωνο για να συνέλθης. Κλείνω...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Έμπρός! Έμπρός! (με απογοήτευση). Πάει το όνειρο. Αυτά έχει το τηλέφωνο!

Ε. ΠΑΠ.

— Μονά η ζυγά;

ΤΟ 'ΧΟΙΡΙΟΝ,, ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΣ

ΑΙ - ΑΙ - ΑΙ ΜΑΡΙΑ!

Του έμλεκτου μας συνεργάτου
Καπετάν ΑΝΤΡΕΑ ΖΕΠΟΥ

Έπί τέλους! Τό φως ξανάλαμψε κι' άς επιμένει ή Πάουερ να τό διακόπτει! Έπανήλθεν ή ίσοροπία και άς αποκαλούμεθα... άνισόροποι. Τό χάσμα έγεφυρώθη κι' άς μη... χασιώμεθα από άνιαν. Τό δίκαιον έθριάμβευσε! 'Ο Γράμμος έκλεισε την... γραμμήν τών περιφανών νικών μας και οι κομμουνισται παρέμειναν... άγρόματοι. Και πλέον πανάθλιο από την άπώλειαν του Βίτσι πού παρά τα... βίτσια του Μπάριμα δεν κατόρθωσαν να τό κρατήσουν. Τώρα στην Σερβία προσπαθούν να... σεοβρίουν παραμύθια της Χαλιμάς (τό... χάλιμας!) και δεν τολμούν να πούν στην Μόσχα ότι τα έχουν... μοσχατάσει! 'Ο Νίκος Ζαχαριάδης συμβουλεύει... τα έν ΝΙΚΩ μη έν δήμω άλλα είναι πλέον άργά διότι τραυλίζουν και αυτός λέει ότι μετά τόν Γράμμον του έ-έ-έβαλαν πα-πάγο...

Καπετάν Άντρέας Ζέπος
(από τό Ποιντικόν της)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ, νεαρά, όραιοτάτη, κομψοτάτη, έλαφρώς μεταχειρισμένη και ήδη έπισκευασμένη παρ' ειδικού τεχνίτου, τριών θέσεων με άρίστας συστάσεις, υπό του πρώην κατόχου της, ΖΗΤΕΙ νεαρών σύζυγον με στρωμένην εργασίαν.

ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑ μάρκας «Χάρλεϋ Ντάβινσον», ήθικων άρχων, κάτοχος ξένων γλωσσών, με λευκόν παρελθόν και σχετικήν προικαν, ΠΩΛΕΙΤΑΙ.

ΟΙΚΙΑ, με τέσσερα πολυτελή διαμερίσματα τελείως κατεστραμμένα ακατάλληλος διά διάσιν εργασίαν και τελείως άχρηστα διά τόν κάτοχόν των, ΠΩΛΕΙΤΑΙ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ έπειγόντως παρ' εργοστασίον χαρτιά λούξ, με τρέχοντα ύδατα, άσανσέρ και έσωτερικην θέρμανσιν, προκειμένου να πολτοποιηθούν διά να χρησιμοποιηθούν έν συνεχεία ως πρώτη ύλη.

ΝΕΟΣ, εξαιρετικά έμφανίσημος, κομψοτάτος, μορφωμένος μη έχων ούδεμίαν εργασίαν, μη δυνάμενος ν' άγοράση ούτε τοιγάρα χύμα, με χρέη στον μπακάλη της γειτονιάς του, σχεδόν τυφλός, ζητεί να γνωρίση νεαν με σκοπόν τόν γάμον.

ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, άτυχήσας εις επιχειρήσεις, με λαμπρότατον μέλλον, πρωταθλητής πολλών άθωνοματών, μόλις άποφοιτήσας του Πανεπιστημίου, ΖΗΤΕΙ από τούς φυλανθρώπους να τόν έλεήσουν.

ΣΗΜ ΣΥΝΤ.—'Ως έξηκριβώθη εκ τών ύπτερων ό τυπογράφος μας κατά την στοιχειοθέτησιν τών άνωτέρω μικρών άγγελιών, διατελούσε έν μέθη, διά τούτο και μπέρεψε τάς μικράς άγγελίας μεσξύ των. Παρακαλούνται οι κ. κ. άναγνώσται να βάλουν τα πράγματα εις την θέσιν των προς άποφυγήν παρεξηγήσεων.

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

ΕΡΩΣ ΑΠΟ ΤΗ

Λοιπόν, τά μάθαι άσφαλώς τα τ Βοήξαν οι τηλεφωνηταί κάποια Τηλεφωνούν σε κάποια δεσποινίδα Χωρίς να ξέρουν αν αψη είναι γ

Άρχίζουν σαλιαρίσματα, τά μου, Και δόστου τηλεφώνησε τό ένα π Βλέπετε είναι δωρεάν, δεν δίνουν Θάρύητε ν' ανταμώσουμε εδώ ει Γέλοια και κακαρίσματα και λαζα «Πως είσθε», «πως περάσατε» κα

Αυτή μιλάει όμορφα, γάχαριτι Υπόθεσις περαστική, σάχχεια δέ Τά λένε άλλα άμάσητα και άλλα Κλείνουνε τό τηλέφωνο και τότε

Λοιπόν, οι τηλεφωνηταί χορταίνου 'Από ένα έρωτα άγνό, σαν τά κ

ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΓ

Οί τρανοί και οι μεγάλοι έρχοντο Για να δούνε πως τό θαύμα κάνε Τά μεγάλα τά κεφάλια της Άμερ Θάψθουν όλα ένα-ένα και θά παρ Μά δεν θά γινόταν λόγος βοηθεία Άν δεν έκανε τό θαύμα τό μεγάλ Κι' έτσι πιά τό ξέρουν' όλοι πως Γιατ' οι Έλληνες φαντάροι νικι

Ο ΧΑΙΡΕΤΙ

Όλοι πιά καλά τό ξέρουν τό έπίη Πώς να χαιρετάμε πρέπει στής Ά Δίχως πρόφασιν καμμία δόσου άστ Γιατ' αυτό αν δεν τό κάνουν, κάπ

Έτσι φίλοι μου προσέξτε, βάλτε Να μην είστε άφηρημένοι στην κο Ή Ε.Σ.Α. με τά τευτέρια πανταχΰ Ψιτ, συνάδελφε, για έλα, δόσε τί Και σου πέρνει τά στοιχεία, γράφ Ξέρουν' όλοι πως ή ΕΣΑ εύκαιρί

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Τί νέα άπ ΚΑΠΕΤΑΝ ΤΡΟΜΑΡΑΣ: συμπτυχθήκαμε για να μη συν

ΝΕΣ ΓΕΛΟΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

«Ασφαλώς τα τελευταία νέα
ονηται κάποια ψυχαγωγία
ή κάποια δεσποινίδα ή κυρία
αν αϊτή είναι γρηά ή νέα.

σματο, τὰ μου, τὰ σου κι' οί τριχες
κώμημα τὸ ἕνα πάνω στ' ἄλλο.
ρεάν, δὲν δίνουν τρακοσάρι
μώσουμε ἐδῶ εἰς τὸ Χαϊδάρι;
σματο καὶ λακρινιτὶ μεγάλο
πὲρ σάτε» καὶ γλῶσσα πέντε πῆχες.

νφα, γὰρ χαριτωμένα
ικὴ, σὺ λέγεις δὲν ἔχει
σητα καὶ ἄλλα μασσημένα
φωνο καὶ τότε «πέρα βρέχει».

ονηται χορταίνουν ἀπὸ ἔρωτα
κγνὸ... σὰν τὰ κρασιὰ τ' ἀνέρωτα.

ΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

μεγάλοι ἔρχονται ὅλοι ἀράδα
τὸ θαῦμα κάνει πάλι ἡ Ἑλλάδα.
φάγια τῆς Ἀμερικῆς τῆς φίλης
ἕνα καὶ θὰ παρελάσουν μπρὸς μας
ἐν λόγος βοηθείας καὶ ἀμύλλης
θαῦμα τὸ μεγάλο ὁ στρατὸς μας
ἐροῦν! ὅλοι πὼς πολὺ μᾶς ἀγαπάνε
ς φαντάροι νικηφόρα μπρὸς τραβάνε.

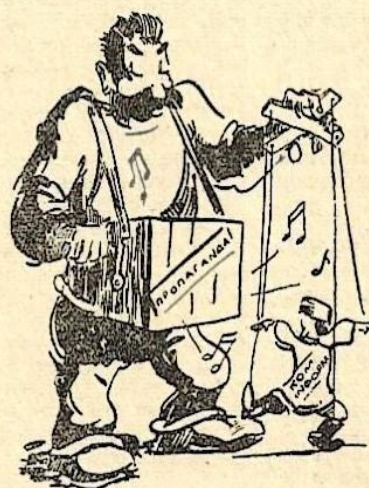
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ὁ ξέρουν τὸ ἐπήρανε χαμπάρι
ε πρέπει στῆς Ἀθήνας μας τοὺς δρόμους
αμμία ὅσους ἄστρα ἔχουν στοὺς ὦμους
ν τὸ κάνουν, κάποιος διάβολος θὰ τοὺς πάρη.

προσεῖτε, βάλτε το καλὰ στὸ νοῦ σας
ρηγμένοι στὴν κουβέντες διπλανοῦ σας
τευτέρια πανταχοῦ παραμονεύει
γιὰ εἶλα, δόσε τὴν ταυτότητά σου
α στοιχεῖα γράφει καὶ τὸ ὄνομά σου
ἡ ΕΣΑ εὐκαιρίες δὰ γυρεύει. Ε.ΠΑΠ.

ΔΗΣ: Τί νέα ἀπὸ τὸν Γράμμο;
Ν ΤΡΟΜΑΡΑΣ: Ἐχανε ψύχρα, ἀρχηγέ καὶ
ε γιὰ νὰ μὴ συναχῶθοῦμε!...
(Τοῦ κ. Μ. Μπισταντζόγλου)

Ο ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΚΤΗΣ
καὶ ὁ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ!

Τὸ ΝΕΟΝ ΟΠΛΟΝ κατὰ τῶν συμμοριτῶν:
«Ἡ ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΡΠΑΖΙΑ»!...

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΙΤΑΛΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ ἔνδεκα μελλοθάνατοι!
ΑΝΘΙΓΟΣ ΜΠΑΤΙΛΑΣ: Ὁρέ-
στεια!

ΝΕΟΙ ΑΝΘΙΓΟΙ: Τὰ νειῶτα ἐ-
ξομοῦν!

ΑΝΘΙΓΟΣ ΣΥΡΚΑΣ: Ἀγάπα με.
ΥΠΙΓΟΣ ΧΡΥΣΟΓΕΝΗΣ: Ἡ
σὰρξ εἶναι... ἀδύνατη!

ΛΟΧΑΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σατα-
νικὸς Ντέντεκτιβ!

ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ ΣΑΛΑΧΑΣ: Κα-
πετάνιος τῆς φασαρίας!

ΥΠΙΓΟΣ ΒΥΡΙΑΔΑΚΗΣ: Βίρα
τὶς ἄγκυρες!

ΥΠΙΓΟΣ ΝΑΘΑΝΑΗ: Ἰσόβια
δεσμά! (Προσεχῶς τὸ ἴδιο ἔργο
ΥΠΙΓΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ).

ΛΟΧΑΓΟΙ ΠΑΡΑΛΙΚΑΣ καὶ
ΜΑΜΑΛΗΣ: Οἱ δυὸ ἀτσίδες!

ΣΟΦΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ἐάν θέλετε νὰ βρῆτε τὴν ἡσυχία
σας καὶ νὰ σᾶς λένε ὅλοι τυχεροὶ ἄν-
θρωποι, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ παντρευτῆτε
ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νᾶχετε πεθερὰ
βάρους 80 ἐκαδῶν!

Ἐάν θέλετε νὰ τὰ βρῆτε μπιστούνια
δὲν ἔχετε παρὰ νὰ μὴν χαιρετῆσετε
στὸν δρόμο ἀξιωματικό!

Ἐάν θέλετε ν' ἀποκτήσετε κεφάλι
καθάνι καὶ νὰ κουκουτιάσετε δὲν ἔχε-
τε παρὰ νὰ γίνετε τεχνίτης Τηλεπικιο-
vonίας!

Ἐάν θέλετε ν' ἀδυνατίσετε, μοναδι-
κὸν φάρμακον κατὰ τῆς παχυσαρκίας
εἶναι νὰ γίνετε... ἐπιλοχίας! (ρωτήστε
καὶ τὸν Παπασαραντόπουλο).

Ἐάν θέλετε νὰ σᾶς πάρη καὶ νὰ σᾶς
σηκώσῃ... κάντε τὴν «κοπάναν» ἀπὸ τὸν
Λοχαγὸ Λεονάρδο!

Ἐάν θέλετε νὰ ζήσετε... «ἐ-
λεύθερα» πηγαίνετε στὴ Ρωσία...

Ἐάν θέλετε νὰ κοιμηθῆτε στὸ
χρῆμα γίνετε δημόσιος ὑπάλλη-
λος!

Ἐάν θέλετε νὰ μὴ δῆτε Θεοῦ
πρόσωπο πηγαίνετε ἔξω ἀπὸ τὸ
Κρεμλίνο καὶ φωνάξτε «Ζήτω ὁ
Τρούμαν»!

Ἐάν θέλετε νὰ σπάσετε κέφι
πάρτε τὸν Σταθμὸ τῆς «Ελευθε-
ρης Ἑλλάδας»!

Ἐάν θέλετε νὰ βρῆτε τὸν με-
λὰ σας πῆτε στὸ Λοχαγὸ Σεμι-
τέκολο δι... δὲν χαμογελάει!

Ἐάν θέλετε νὰ πάθετε πνευ-
μονία πῆτε στὸν Ἀνθ[ρ]ό Παπου-
τση νὰ σᾶς πῇ κανένα-δυὸ ἄστεια
του!

Ἐάν θέλετε ν' ἀποκτήσετε ἕνα
ἐχθρὸ πῆτε στὸν Ταγ[χ]η Φιλιπ-
πίδη δι... ὁ Ἀθλητισμὸς δὲν εἶ-
ναι μεγάλῃ ὑπόθεσις!

Καὶ ἐάν θέλετε νὰ κλαῖτε τὰ
λεφτά σας ἀγοράστε... τὴν «Ἠχὸ
τῶν Διαβιβάσεων».

Γ. ΛΑΖ.

Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗ ΝΕΙΣΤΑΦΛΟΧΕΣ 6ΤΙΣ ΜΥΣΙΣΤΟΡΗΜΑ

3ον 'Ο 'Αντώνης προσπάθησε ν' άστειευθί :

—'Ο Παντελής βλέπει παντού πόλεμο, όπως ο γιατρός βλέπει παντού άρρώστους. 'Επαγγελματική εύσυνειδησία, βλέπετε και γέλασε με τό πλατύ, χαρακτηριστικό του γέλιο...

—'Ισως, ξαναείπε ο Παντελής και σάπασε. Τήν ίδια στιγμή τό δωμάτιο φωτίστηκε από μία θάλασσα ξανθών μαλλιών. 'Ενα χαριτωμένο κορίτσι με φωτεινό πρόσωπο και έκφραστικώτατα μάτια, ώρμησε στο σαλονάκι.

—Τί κάνει έδω ή «γερουσία» ;

—Καλώς τήν Λίνα !

'Ο Παντελής φάνηκε άμέσως πώς ή εμφάνισις του κοριτσιού τόν ένδιέφερε... 'Ιδιαίτέρως ! Σηκώθηκε μόλις μπήκε και βιάστηκε νά τήν χαιρετήση.

—Καλησπέρα Λίνα. Μόλις ήρθα, και τώρα θά έρχομαι μέσα νά σέ χαιρετήσω.

—'Ενας κομψός και εύγενικός εύελπισ πρώτα χαιρετάει τίς γυναίκες, κι' ύστερα άφοσιώνεται στα «σοβαρά» στρατιωτικά καθήκοντα ! 'Εκτός... αν δέν τόν ένδιαφέρουν οι γυναίκες !

—Λίνα ! Ξέρεις πολύ καλά...

—'Αντί νά δικαιολογήσαι, καλύτερα νά με καλέσης νά χορέψουμε...

Και μέ μία χαριτωμένη κίνησι τόν παρέσυρε στο βάλς πού άρχιζε εκείνη τή στιγμή.

—Ταιριασμένο ζευγάρι... ψιθύρισε ο Πέτρος. 'Εν τώ μεταξύ στο μεγάλο σαλόνι ο χορός είχε άνάψει γερά και μία εύχάριστη ζωηρή άτμόσφαιρα κυριαρχούσε παντού. 'Η Ντόρα θά έπρεπε νά ήταν ιδιαίτερα εύχαριστημένη γιατί οι κόποι της δέν πήγαν χαμένοι. Οι καλεσμένοι της διασκέδαζαν. Ξαφνικά δυο χέρια τήν άγκάλιασαν από πίσω ένώ μία θερμή φωνή τής μουρμούρισε στ' αúτί...

—'Εχω παράπονα !

'Η Ντόρα γύρισε προς τό μέρος πού έρχόταν ή φωνή. 'Ηταν ένας άντρας ώς 26 χρονώ, με τετράγωνους ώμους και ώμορφο πρόσωπο. 'Ο 'Αντρέας Βορώνης. 'Ολοι ήξεραν πώς αγαπιόντουσαν και οι ίδιοι δέν προσπαθούσαν νά κρύψουν άπ' τά μάτια του κόσμου τό αίσθημά των πού τούς είχε ένώσει από καιρό.

—Και ή αίτία των παραπόνων σου; τόν ρώτησε.

—'Απόψε με παραμελείς...

—Καθώς βλέπεις, απόψε έχω εύθυνες !

—Ναί, αλλά έγω σέ θέλω μονάχα δική μου...

—Μήν είσαι άπαιτητικός. Θά μάς παρεξηγήσουν !

—'Ας χορέψουμε, τουλάχιστον...

'Η Ντόρα δέν άρνήθηκε. Ξαφνικά ο 'Αντρέας καθώς χόρευαν τήν έσφριζε περισσότερο στην άγκαλιά του.

—Ντόρα, έχω κάτι νά σου προτείνω...

—Μήπως νά πάμε έκδρομή στα 'Ιμαλάια; του άστειεύτηκε.

—Κάτι χειρότερο. Ν' άρραβωνιαστούμε. 'Απόψε κιόλας...

'Η Ντόρα ξαφνιασθηκε.

—Γιατί τόσο βιασύνη; Φοβάσαι μήπως χάσης τό τραίνο;

—'Ακουσε άγάπη μου. Τό σκέφτηκα καλά. Δέν υπάρχει πιά κανείς λόγος νά παρατείνουμε τόν δεσμό μας χωρίς τήν έπίσημοποίησί του. Τί λές;

'Η Ντόρα σκέφθηκε λίγο.

—Δυστυχώς ή άπάντησίς μου θά είναι ολέθρια γιά σένα...

—'Δηλαδή ;
—'Δεχομαι ! Κι' αν μετανιώσης δέν θά φταίω έγω...

Και κρύφτηκε σάν γατούλα στην άγκαλιά του...

—Θέλεις νά τό πούμε τώρα στον πατέρα σου και νά τό αναγγείλουμε στα παιδιά;

—Μά δέν έχουμε βέρες...

—Χμ ! 'Εχω φροντίσει και τίς έφτιαξα πριν σου τό πώ !

—Και δέν'φοβήθηκες μήπως έκανες άδίκως τά έξοδα;

—'Οχι και τόσο !

—'Αγάπη μου !

—Τους λείπει μονάχα ή ήμε-

ρομηνία: Θά χαράξουμε τήν σημερινή... Θές;

—Ναί 'Αντρέα μου ! 27 'Οκτωβρίου 1940 ! 'Είναι μία μέρα πού δέν θά τήν ξεχάσω ποτέ. Ούτε τή σημερινή, ούτε τήν αύριανή, ούτε καμιά μέρα τής ζωής μας.

Και δέν είχε άδικο ή Ντόρα. 'Ηταν μία μέρα πού δέν θά τήν ξεχνούσε ποτέ. 'Ηταν ίσως ή τελευταία εύτυχημένη ήμέρα τής ζωής της...

'Ο γέρο Σιφναίος με χαρά του άκουσε τήν πρότασι του 'Αντρέα. 'Ηταν ένας νέος πού πάντα τόν έκτιμούσε, με στρωμένη δουλειά και καταλάβαινε πώς πλάϊ του ή κόρη του θά ζούσε εύτυχημένη.

'Αργά τά μεσάνυχτα ή Ντόρα σταμάτησε τήν μουσική, τούς μάζεψε όλους στο σαλόνι κι' ο γέρο πατέρας τους με φωνή πού έτρεμε έλαφρά άπ' τή συγκίνησι άνήγγειλε στους καλεσμένους ότι «με χαρά του άπόψε ή Ντόρα του άρραβωνιαζόταν με τόν 'Αντρέα Βορώνη». Τά κορίτσια έτρεξαν νά τήν φιλήσουν, οι άντρες έσφριξαν τό χέρι του 'Αντρέα και τό γλέντι συνεχίστηκε ως άργά με περισσότερο κέφι. 'Οταν έφευγαν όλοι οι καλεσμένοι ο Παντελής ψιθύρισε στην Λίνα.

—Και στα δικά μας !

Κι' εκείνη τουκλεισε τό στόμα μ' ένα πεταχτό φιλί.

'Οταν έμειναν μόνα τά τρία άδελφάκια έκατσαν ακόμα λίγο νά κουβεντιάσουν. 'Εκαναν σχέδια γιά τό μέλλον. 'Ο Παντελής έδήλωσε καθαρά ότι μόλις κανόνιζε τίς δουλειές του θ' άρραβωνιαζόταν κι' αυτός με τήν Λίνα του. 'Ηταν άλλωστε κι' αυτή ένα θαυμάσιο κορίτσι. 'Ο 'Αντώνης ήταν συγκρατημένος. Δέν είχε πολλά σχέδια. 'Αλλωστε γι' αυτόν παρέμενε πάντοτε ή μοναδική του αγαπημένη ή 'Επιστήμη του.

Είναι ώμορφη ή ζωή όταν κυλάει ήρεμα κι' εύτυχημένα...

Τά ώμορφα όνειρα τής Ντόρας διέκοψαν ξαφνικά τρομεροί ήχοι σειρήνων. Πεταχτηκε άλαφιασμένη άπ' τό κρεβάτι της κι' έτρεξε στο δωμάτιο του Παντελή. Τόν βρήκε κι' όλας ντυμένο κι' έξαιρετικά σοβάρο.

—Τι είναι, Παντελή; Τόν ρώτησε με άγωνία.

—Δέν ξέρω ακόμα άδελφούλα. Νομίζω πόλεμος !

—Πόλεμος;

Τής φάνηκε πώς ένα μαύρο σύννεφο τής σκέπασε τά μάτια. Μόνο ή λέξη τήν τρόμαζε φοβερά έστω κι' αν δέν πολυκαταλάβαινε τήν τραγική τής σημασία.

'Εκείνη τή στιγμή έμπαινε στο δωμάτιο ο 'Αντώνης σοβαρός κι' άνήσυχος.

—Παντελή περίμενε νά φύγουμε μαζί... του είπε.

'Εν τώ μεταξύ άπ' τόν δρόμο άκούγονταν σάν δαιμονισμένες οι φωνές από τούς έφημεριδοπώλας...

—«Κήρυξις πολέμου με τούς 'Ιταλούς...»

—«Τό «'Οχι» του 'Αρχηγού στους έπίδρομείς»

✱ «Γενική έπιστράτευσις !»

'Η μία φράσις τρομερώτερη άπ' τήν άλλη. 'Ενας κόσμος παραζαλισμένος έτρεχε στους δρόμους. Τά παράθυρα άνοιγαν και μορφές ζαλισμένες ακόμα από τόν ύπνο ζητούσαν νά μάθουν τί συμβαίνει. Τό ραδιόφωνο μετέδιδε τίς πρώτες πληροφορίες.

«'Ο 'Ελληνικός Στρατός υπεραμύνεται του πατρίου εδάφους».

'Ο Παντελής με τόν 'Αντώνη έφυγαν βιαστικοί κι' ο γέρο Σιφναίος τούς απέχειρήσε ταγαγμένους.

—Νά μου τηλεφωνήσετε γιά ό,τι κι' αν συμβεί, τούς είπε.

'Η Ντόρα προσπάθησε νά συγκρατήσει τήν άγω

νία της, μά ήταν μάταιο. Έτρεξε στο τηλέφωνο και μέ χέρι που έτρεμε πήρε στο τηλέφωνο τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα.

—Έφυγε ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἦταν ἡ ἀπάντησις τῆς ὑπηρετρίας.

—Σοῦ εἶπε τίποτα;

—Ὅχι, δεσποινὶς Ντόρα, μὰ τὸν εἶδα ὅπως καμμιὰ ἄλλη φορά.

Ἀποκαωμένη ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα. Ὁλη ἡ χθεσινὴ τῆς εὐτυχία ἔβλεπε νὰ σκιάζεται ἀπὸ τρομεροὺς κινδύνους. Καταλάβαινε πὼς θὰ χωρίζαν γιὰ πολὺ καιρὸ. Θὰ πῆγαινε ἐκεῖνος στὸ μέτωπο. Κι' ἂν.. κι' ἂν δὲν γύριζε; ὦ!.. τόσο φοβερά πράγματα δὲν ἤθελε οὕτα νὰ τὰ σκέπτεται. Προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ διώξει αὐτὲς τὶς ἐφιαλτικὲς σκέψεις μὰ ὅλο σ' αὐτὲς τριγυρνοῦσε τὸ μυαλό της.

Ἐξω ὁ κόσμος ἦταν ἀναστατωμένος. Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου σταμάτησε κάθε ἄλλη δουλειά, κάθε ἀσχολία κι' ὁ καθένας προσπαθοῦσε νὰ προσανατολιστεῖ. Ἦταν κάτι ποὺ κανένας δὲν τὸ περίμενε καὶ σχεδὸν κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψει. Οἱ γυναῖκες ἔκλαιγαν, τὰ παιδιὰ φώναζαν ἀνύποπτα ἀπὸ τὸν κίνδυνο ποὺ τὰ ἀπειλοῦσε καὶ οἱ ἄντρες προσπαθοῦσαν νὰ καθουχάσουν τοὺς δικούς των ἐνῶ ἔφευγαν γιὰ νὰ παρουσιαστοῦν στὸ πλησιέστερο στρατιωτικὸ γραφεῖο.

Οἱ στρατιωτικὲς ὑπηρεσίαι εὐρίσκοντο σὲ πρωτοφανὴ ὑπερένταση ἐργασίας. Ἐνα πληθὸς ἀπὸ ἄντρες, ὅλοι οἱ ἄντρες τῆς Ἀθήνας, ἦσαν μαζεμένοι ἔξω ἀπὸ τὰ κέντρα κατατάξεως καὶ ζητοῦσαν νὰ μάθουν πληροφορίες. Ἡ ἀστυνομία ἔβγαζε διαταγὰς τὴν μιὰ ἐπάνω στὴν ἄλλη. Γιὰ τὸν συκοτισμὸ, γιὰ τὴν κυκλοφορία, κι' ἕνα σωρὸ δουλειές.

Ἀργὰ τὸ μεσημέρι ἡ Ἀθήνα πήρε καὶ τὴν πρώτη οὐσιαστικὴ βεβαίωσις τοῦ πολέμου. Ἐχθρικά ἀεροπλάνα ἦρθαν καὶ πολυβόλησαν μερικὲς συνοικίες τῆς Ἀθήνας. Ὁ πανικός ἦταν μεγάλος. Σὲ τέτοιαις στιγμὲς κι' ὁ πιὸ ψύχραιμος γίνεται παιδί..

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ αὐόρματος δὲν σταματοῦσε οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ. Μετέδιδε συνεχῶς τὰ νέα τοῦ μετώπου. Ἡ μικρὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ ποὺ βρέθηκε ἐπάνω, στεκόταν ἡρωικά προσπαθώντας νὰ ἀνακόψει τὶς λυσασμένες ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Σὲ λίγο θὰ ἔφτανε ἡ κυρίως δύναμις τοῦ Στρατοῦ γιὰ νὰ δώσει τὴ μεγάλη μάχη, μὰ τὴν μεγάλη μπόρα τὴν ἔφαγαν οἱ ἡρωικοὶ «πρώτοι» ποὺ βρέθηκαν στὴν πρώτη γραμμὴ. Πάντα θὰ πρέπει νὰ μιλάμε γιὰ τὸν ἡρωισμό αὐτῶν τῶν παλληκαριῶν.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἔφτασε στὸ σπίτι ντυμένος στρατιώτης μὲ τὸ σῆμα τοῦ Ὑγειονομικοῦ ὁ Ἀντώνης. Ἡ Ντόρα ἔτρεξε νὰ τὸν ἀγκαλιάσει.

—Ντόρα ποῦ εἶναι ὁ πέτρας; Δὲν ἔχω καιρὸ φεύγω ἄμέσως γιὰ τὸ μέτωπο..

—Φεύγεις;

Ἦταν ἀδύνατο ἀπὸ τὴν ἀγωνία νὰ συγκρατήσῃ τὰ νεύρα της. Μόνο πρόλαβε νὰ ρωτήσει.

—Κι' ὁ Ἀντρέας; Εἶδες πουθενά τὸν Ἀντρέα;

—Δὲν σοῦ τηλεφώνησε;

—Ὅχι! Μήπως ἔφυγε κι' ὅλας;

—Δὲν φαντάζομαι, Ντόρα, θὰ σοῦ τηλεφωνοῦσε.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ κατέβηκε κι' ὁ γέρο Σιφναῖος. Ἀγκάλιασε τὸν γιό τοῦ μὲ λαχτάρα καὶ τοῦ εὐχήθηκε καλὴ τύχη.

—Λυπάμαι παιδί μου ποὺ δὲν ζεῖ κι' ἡ καυμένη ἡ μητέρα σου νὰ σοῦ δώσει τὴν εὐχή της, μὰ φαντάζομαι πὼς κι' ἐκεῖνη κάτι τέτοιο θὰ σοῦ ἔλεγε: Νὰ γυρίσης μὲ τὸ καλὸ καὶ νικητὴς γυιὲ μου. Ἡ εὐχή μου μαζί σου.

Ὁ Ἀντώνης, ὁ ψυχρὸς καὶ μετρημένος δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα δάκρυ ποὺ κύλησε ἀργὰ-ἀργὰ ἀπὸ τὸ μάγουλό του.

Εἶναι μερικὲς στιγμὲς ποὺ καὶ τὸ πιὸ σκληρὸ ἀτσάλι ἐνὸς προσώπου βρέχεται ἀπὸ ἕνα καυτὸ δάκρυ ποὺ σημαίνει πολλὰ.

Δὲν πρόλαβε νὰ τελειώσει τὴν κουβέντα τοῦ ὁ γέρος καὶ κτύπησε τὸ τηλέφωνο.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Ἡ ΑΠΗΧΗΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ

Ἡ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ἨΧΟΥΣ»

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΛΗΓΟΥ κ. ΣΔΡΑΛΛΗ

Ὁ ταξίαρχος Διοικητὴς τοῦ Κ. Ε. Δ κ. Κοκκόλας ἔλαβε τὴν παρακάτω ἐπιστολή. Τὴ δημοσιεύουμε ὁλόκληρη γιὰτὶ δείχνει τὴν ἀπήχηση ποὺ εἶχε ἡ ἔκδοση τῆς «Ἠχοῦς τῶν Διαβιβάσεων» στὸν κόσμο τῶν μαχομένων Διαβιβαστῶν.

ΣΤΓ 912 τῇ 31]8]49

Σεβαστὲ Κε Ταξίαρχε.

Χθὲς ἔφθασε στὰ χέρια μου ἡ «Ἠχώ τῶν Διαβιβάσεων».

Μ' ἀφάνταστη χαρὰ τὴν διάβασα ἀπ' τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος.

Σὰν πρώτη προσπάθεια τοῦ Ὀπλου μας εἶναι ἐξαιρετικὰ πετυχημένη.

Συνηθίζεται σὲ κάθε καινούργια ἔκδοση βιβλίου ἢ Περιοδικοῦ νὰ λένε ὅτι «συμπληρώνει ἕνα κενό».

Εἶναι, ἴσως, ἡ μόνη φορά ποὺ ἡ φράση αὐτὴ ἀνταποκρίνεται καὶ ταιριάζει. Θὰ μοῦ ἐπιτρεψετε νὰ ὑποβάλω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια καθὼς καὶ τῶν ἀξίκων καὶ Ὀπλιτῶν τοῦ Λόχου Δ]σεως—ποὺ κυριολεκτικὰ ἐνθουσιασθήκανε—καὶ τὶς ὁλόψυχες εὐχὲς μας γιὰ διαρκὴ ἐξέλιξη καὶ μακροζωΐα τοῦ «πνευματικοῦ σας παιδιοῦ».

Ὁ ἐνθουσιασμός μας ἴσως νὰ ὀφείλεται στὴ διαίσθηση ὅτι, ἐπὶ τέλους βρέθηκε τὸ μέσον γιὰ τὴν κατανόηση ἀπ' τὰ ἄλλα ἀδελφὰ ὅπλα, τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς συμβολῆς στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας, τῶν ἀφανῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων, ποὺ λέγονται Διαβιβασταί.

Ὁ Λόχος μας, ποὺ μαζί μὲ τὸν 1ο Λόχο τοῦ Τάγματός μας, κράτησαν τὸ βάρος τῆς θυσίας τῶν 57 νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, σὰς εὐχαριστεῖ πολὺ, τόσο γιὰ τὸ μνημόσυνο ποὺ κάνατε στίς 13]8 στὸ Κ. Ε. Δ., ὅσο πρὸ παντὸς γιὰ τὴν ψυχικὴ σας συμπαράσταση στὸ πλῆγμα μας. Ἡ Θυσία τῶν Γενναίων αὐτῶν παιδιῶν δὲν πῆγε χαμένη.

Ξανάδωσε τὴν Ἐλευθερίαν στ' ἅγια χρώματα τῆς Μακεδονίας μας καὶ ξανάφερε τὸ χαμόγελο, σ' ἕνα περήφανο καὶ μ' ἀφάνταστα ἀνεπτυγμένη τὴν Ἐθνικὴ συνείδηση Λαοῦ, ποὺ στάθηκαν ἀνίκανοι νὰ λυγίσουν—Ἐννῆά χρόνια τώρα—ποικιλόχρωμοι καὶ ποικιλῶνυμοι φασίστες ἐπιδρομεῖς, παρ' ὅλα τὰ μέσα κτηνώδους βίας καὶ στυγνῆς τρομοκρατίας, ποὺ χρησιμοποίησαν καὶ ποὺ ἡ στάση του δικαιώνει τὸ πὼς «ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει».

Μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΔΡΑΛΛΗΣ

Ὑπολῆγος Διαβίσεων

Οι Διαβιβάσεις στην Αρχαία Ελλάδα ΤΟΥ ΔΕΚ. Β. ΣΦΥΡΟΦΡΑ καὶ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Α'. ΟΠΤΙΚΗ ΣΗΜΑΤΟΔΟΣΙΑ

Ἄν σήμερα μένωμε θαμπωμένοι μπροστά στὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ μπροστά στὰ θαύματα ποὺ κατῴρθωσεν νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, δὲν θάταν ἄσκοπο πότε-πότε νὰ ρίχνωμε μιὰ ματιὰ πρὸς τὰ πίσω, διὰ νὰ δοῦμε τί εἶχαν δημιουργήσει οἱ ἄνθρωποι στὰ παλιὰ χρόνια.

Τὸ ἄρθρο αὐτό, καὶ μερικὰ ἄλλα ποὺ θ' ἀκολουθήσουν, ἔχει σκοπὸ νὰ δείξῃ πῶς ἦταν ὁργανωμένες οἱ ἐπικοινωνίες σὲ ἀρχαιότερες ἐποχὲς στὴν Ἑλλάδα. Στὸ πρῶτο αὐτὸ μέρος θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ κυριώτερους τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους διαβιβάζονταν οἱ πληροφορίες: μὲ τὴν «ὀπτική σηματοδοσία» τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἡ ἀνάγκη νὰ διαβιβάζωνται διάφορες πληροφορίες μὲ ὅσο τὸ δυνατό μεγαλύτερη ταχύτητα εἶχε ἀναγνωρισθῇ πολὺ νωρὶς καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς λαούς. Ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία, ἡ τόσο πλούσια σὲ φαντασία, μᾶς λέει πῶς ὁ Παλαμίδης, ὁ μυθικὸς ἥρωας, ὁ σοφὸς γυιὸς τοῦ Ναυπλίου, εἶχε ἐπινοήσει τὸν τρόπο, ὥστε μὲ πυρσοὺς ἀναμμένους στὶς κορυφὰς τῶν βουνῶν νὰ στέλνονται εἰδήσεις σὲ ἐλάχιστο χρόνον ἀπὸ τόπο σὲ τόπο. Οἱ πληροφορίες ὅμως γιὰ τὴν ἐπινοήσιν αὐτὴ τοῦ μυθικοῦ Παλαμίδου δὲν εἶναι καθόλου λεπτομερειάζες.

Ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Ὀμηρὸς μᾶς δίνουν περισσότερα στοιχεῖα. Ὁ Αἰσχύλος στὸν «Ἀγαμέμνονα» μᾶς λέει πῶς μὲ φωτιὰς μεταδόθηκε ἀπὸ τὴν Τροία στὸ Ἄργος ἡ εἰδήσις γιὰ τὴν ἄλωση τῆς πόλης καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῆς Κλυταιμίστρας μαθαίνομε ποῦ ἦταν ἐγκατεστημένοι οἱ σταθμοὶ γιὰ τὴ λήψιν τῶν ὀπτικῶν σημάτων. Ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῆς Τροίας οἱ εἰδήσεις ἔφθαναν στὴν Ἴδην τῆς Μυσίας, ἀπὸ κεῖ στὸ ἀκρωτήριο Ἐρμαῖο τῆς Λήμνου, στὸν Ἄθω καὶ μὲ ἐνδιαμέσους σταθμοὺς στὴν Ἐρέτρια, στὴ Βοιωτία, στὴν πεδιάδα τοῦ Ἀσωποῦ, γιὰ νὰ καταλήξουν στὸ ἀνάκτορον τῶν Ἀτρείδων.

Αὐτὰ ἀναφέρονται σὲ μυθικοὺς χρόνους καὶ θὰ μπορούσε κανένας νὰ τὰ ἀμφισβητήσῃ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ ἀναφέρουν ὁ Ὀμηρὸς καὶ ὁ Αἰσχύλος, ἀσφαλῶς θὰ ἦταν γνωστὰ καὶ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ σύστημα αὐτὸ στὰ χρόνια ποὺ γράφτηκαν τὰ ἔργα τους.

Ἀλλὰ ἔχουμε καὶ ἱστορικὲς μαρτυρίες ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸ Θουκυδίδην. Ὁ Θουκυδίδης μάλιστα στὸ τρίτον βιβλίον τῆς ἱστορίας του, τῆς ἱστορίας τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, γράφει πῶς μὲ τὶς φωτιὰς, μὲ τοὺς «φρυκτοὺς» διεβίβαντο εἰδήσεις ἀνάμεσα στὰ πλοῖα καὶ ἀλλοῦ πῶς οἱ ἐχθροὶ ἔκαναν

παρεμβολές, ὥστε μὲ τὰ φωτεινὰ τους σημεῖα νὰ γίνωνται ἀσαφῆ τὰ σήματα καὶ νὰ δίνουν σ' αὐτὰ οἱ ἀποδέκται ἄλλη ἐρμηνεία ἀπὸ τὴν πραγματικὴν.

Ἀπὸ τὶς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι, ἀπὸ τὰ «συστήματα ἐργασίας», ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα, θ' ἀναφέρωμε μόνο δυό.

Οἱ δυὸ ἀνταποκριταί, οἱ φρυκτωροί, εἶχαν δυὸ μεγάλα βαρέλια, τοῦ ἴδιου σχήματος καὶ τοῦ ἴδιου μεγέθους γεμάτα μὲ νερό, χωρισμένα σὲ κύκλους ὀριζοντίους. Στὸ κάτω μέρος τῶν βαρελιῶν ὑπῆρχε ἕνας κρουνός. Σὲ κάθε κύκλῳ ὑπῆρχε μιὰ φράση διαφορετικὴ, ποὺ ἀντιστοιχοῦσε σὲ μιὰ πληροφορία σχετικὴ μὲ τὶς ἀνάγκας τοῦ πολέμου (π.χ. χρεια πλοίων, χρεια ἐφοδίων κ.λ.π.).

Ὅταν ὁ ἕνας φρυκτωρὸς ἤθελε νὰ διαβιβάσῃ τὸ σῆμα τοῦ ἀνέβαζε τὸν φρυκτὸ καὶ τὸν κατέβαζε, ἀνοίγοντας ἀμέσως καὶ τὸν κρουνὸ τοῦ βαρελιοῦ του. Μόλις τὸ νερὸ ἔφθανε στὸν κύκλον, ποὺ εἶχε τὸ διαβιβαζόμενο σῆμα, ὁ ἀποστολεὺς ἀνέβαζε πάλιν τὸν πυρσὸ καὶ οἱ δυὸ ἔκλειναν τοὺς κρουνοὺς. Στὸν κύκλον ποὺ βρισκόταν τὸ νερὸ τὴν ὥρα ἐκείνη διάβαζε ὁ λήπτης τὸ σῆμα.

Τελειότερη καὶ πιὸ συστηματοποιημένη ἦταν ἡ μέθοδος δυὸ μηχανισμῶν τοῦ Γ' αἰῶνα, τοῦ Κλεοξένου καὶ τοῦ Δημοκλείτου. Εἶχε τὸ πλεονέκτημα πῶς μπορούσε νὰ διαβιβασθῇ ὁποιαδήποτε φράσις, καὶ δὲν περιοριζόταν ἡ ἀποστολὴ μόνο σὲ σήματα τυποποιημένα. Ὑπῆρχαν στὶς φρυκτωρεῖς, στοὺς ὀπτικοὺς σταθμοὺς τῶν ἀνταποκριτῶν, ἀνὰ πέντε πινακίδες ἀριθμημένες, ποὺ σὲ κάθε μιὰ τους ὑπῆρχαν πέντε ψηφία... Ὁ σηματοδότης εἶχε δυὸ πυρσοὺς, τὸν ἕνα δεξιὰ καὶ τὸν ἄλλο ἀριστερά του, ποὺ τοὺς ἀνέβαζε καὶ τοὺς κατέβαζε ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῆς πινακίδος καὶ τὸν ἀντίστοιχον ἀριθμὸ τοῦ γράμματος ποὺ ἤθελε νὰ δείξῃ. Ὁ παραλήπτης σημειώνει τὰ ἀντίστοιχα γράμματα, σύμφωνα μὲ τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν πυρσῶν καὶ μπορούσε νὰ σχηματίσῃ ὁλόκληρὴν φράσιν.

Τὸ σύστημα αὐτὸ μπορεῖ θαναμίασι νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν μιὰ τέλεια ὀπτικὴ τηλεγραφία, ποὺ εἶχε τὸ πλεονέκτημα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ταχύτητα, πῶς οἱ πληροφορίες ἦταν κρυπτογραφημένες, ἀφοῦ οἱ πινακίδες ἦταν ἀπόρητες.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διαβίβαση σημάτων μὲ τὶς φωτιὰς, ἀναφέρεται στὴν ἀρχαιότητα καὶ... ἡλιογράφος! Οἱ πολεμισταί, μπορούσαν νὰ στέλνουν πληροφορίες μὲ τὴν ἀντανάκλαση τοῦ ἡλιοκοῦ φωτὸς πᾶνω στὶς ἀσπίδες τους. Τρεῖς ἢ τέσσαρες κινήσεις τῆς ἀσπίδος ἢ μιὰ κίνηση δυὸ ἀσπίδων εἶχε ὥρισμένη σημασία.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Τὸ κείμενον ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἓνα μήνημα ποὺ στέλνει τοὺς στρατιώτας μας ἓνα γυμνασιόπαιδον, ὁ Βασ. Τσώνης. Ἀποτελεῖ τὴν πιὸ τρανὴ ἀποδείξη ὅτι τοὺς σημερινούς ἥρωας θὰ διαδεχθῶν αὐτοὶ ἄλλοι.

Τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ὥρα ποὺ ἡ Ἑλλάς μὲ τὰ ἐκλεκτὰ καλλιπάρια τῆς μάχεται τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα, ἡ μαθητικὴ νεολαία ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ σχολείου αἰσθάνεται τὴν ἱερὴ ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνῃ θερμὸ χαριετισμὸν σὲ σὰς ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, ποὺ οἱ μύθοι σας καὶ οἱ θυσίαι σας γεμίζουν μὲ ὑπερφάνεια καὶ μεγαλεῖο κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ προκαλοῦν τὸ θαυμασμὸ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου.

Αἰσθανόμεσθε τὴν ὑποχρέωσιν, μιλῶντας γιὰ λογαριασμὸ τῆς μαθητικῆς νεολαίας, νὰ σὰς διαβεβαιώσουμε πὼς οὔτε στιγμὴ φεύγουν ἀπὸ τὸ νοῦ μας οἱ ταλαιπωρίες σας καὶ οἱ κόποι σας καὶ οἱ θυσίαι σας καὶ οἱ ἀγῶνες σας ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ἔταξαν σκοπὸ τους τὸ καινούργιον σκλάβωμα τῆς γλυνκεῖας μας Πατρίδος. Ἐπρεπε οἱ βάρβαροι νὰ δοκιμάσουν τὴ δύναμιν τῶν γενναίων ὑπερασπιστῶν τῆς γὰ νὰ πεισθοῦν πὼς ἡ ἱερὴ μας χώρα δὲν κουράστηκε νὰ γεννᾷ ἥρωες. ὅταν τὸ καλεῖ ἡ ὥρα. Σήμερα στὸ Βίτσι καὶ τὸ Γράμμο εἴσατε σεῖς οἱ ἥρωες, ἰσάξιοι σὲ ὅλα μ' αὐτοὺς ποὺ βγήκαν ἀπ' τὸ Μαραθῶνα καὶ τὴς Θεσμοπύλες, ἀπὸ τὸ χιλιόχρονον χριστιανικὸν Βυζάντιον, ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι καὶ ἀπὸ τὰ Ψαρὰ τοῦ 21, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τοῦ 12, τοῦ 18, τοῦ 1940.

Πίσταψαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους μας, πὼς χρησιμοποιοῦντας τὴ φωτιὰ καὶ τὸ τσεκούρι καὶ σκορπῶντας τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν τρομοκρατίαν θὰ ἐπετύχαιναν ἐκεῖνον ποὺ δὲν κατώρθωσαν τὰ σίφη τῶν Περσῶν ἐναντίον τῶν λίγων Μαραθωνομάχων, δὲν τὸ κατώρθωσαν ἐπὶ χίλια χρόνια οἱ πολυώνυμες ἀσιατικὲς ὁδοὶ ἐναντίον τῶν Ἀκριτῶν τοῦ Βυζαντίου, οἱ στρατιῆς μιᾶς αὐτοκρατορίας ἐναντίον μιᾶς φούχτας ἡρώων τοῦ 21, οἱ σιδηρόφρακτες μεραρχίαι δύο αὐτοκρατορῶν τοῦ 1940—1941. Λησμόνησαν οἱ σημερινοὶ ἐπιδρομεῖς πὼς ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχει μετατοπισθῇ γεωγραφικῶς. Κάθε κάμπος καὶ κάθε πλαγίᾳ τῶν σημερινῶν πεδίων τῶν μαχῶν εἶναι σπαρμένα μὲ κόκκαλα Ἑλλήνων, βαμμένα μὲ αἷμα ἡρώων, τὸ αἷμα ποὺ πότισε τὸ δέντρο τῆς Ἐλευθερίας μας. Ἐξέχασαν πὼς ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι πάντα καταγάλανος καὶ δὲν τοῦ ταιριάζει ἄλλο χρῶμα. Πὼς σὲ κάθε κρίσιμη στιγμὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους μία μονάχα λαχὴ ἀντιλαλεῖ στὰ φαραγγία καὶ στὴς κορυφὰς τῶν βουνῶν τῆς. Ἡ ἴδια πάντα λαχὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς τὸ 40, ὡς τὰ σήμερα :

«Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων, νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών...»

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ νοῦς μου φτερουγίζει πάνω στίς κορυφὰς καὶ τὴς πλαγιὰς τοῦ Γράμμου. Βλέπω τὴν Ἑλλάδα μας δακρυσμένη. Ἀχ Θεέ μου! Γιατὶ νὰ χύνει τόσα δάκρυα; Κλαίει ἡ Ἑλλάδα μας. Κλαίει γιὰ τὸ χαμὸ τῶν παλῆκαριῶν τῆς. Κλαίει ἀπὸ συγκίνηση γιὰ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν παιδιῶν τῆς ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ ζήσῃ Ἀυτὴ. Φοράει ὅμως στὴν κόμη στεφάνι, ἀμάραντο στεφάνι τιμῆς καὶ δόξας, πλεγμένο ἀπὸ σὰς τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς...

Γενναῖοι βλαστοὶ γενναίων προγόνων ἄρχισε πιά

τὴν 20.6.49 συνήφθη συμφωνία μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀμερ. Ἑταιρείας «International Telephone and Telegraph Corporation», βάσει τῆς ὁποίας ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει ἐπὶ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1.7.49, ἀντὶ 96.000 δολλαρίων τὴν παροχὴν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συστήματος Τηλεπικοινωνιῶν.

Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἀνάγονται εἰς τὴν παροχὴν τεχνικῶν συμβουλῶν, πληροφοριῶν καὶ βοηθείας διὰ τὴν ἐκπόνησιν, ὀργάνωσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἐνὸς δεκαετούς σχεδίου ἀνασυγκροτήσεως τῶν Τηλεπικοινωνιῶν τῆς Χώρας.

Πρὸς τοῦτο ἡ Ἀμερ. Ἑταιρεία θ' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Χώραν μας ὁμάδα ἐξ 6 συμβούλων τῆς.

Ἡ συμφωνία καθορίζει ὅτι ἡ τεχνικὴ συνδρομὴ τῆς Ἑταιρείας θὰ παρασχεθῇ εἰς τὸν ἰδρυθησόμενον ἐνιαῖον ὀργανισμόν Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Τηλεπικοινωνιῶν, ὅστις θὰ περιλάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς Ἀστικῆς Τηλεφωνίας (ΑΕΤΕ) καὶ ὑπεραστικῆς Τηλεφωνικῆς Τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας (Τ.Τ.Τ.).

Ἐνδιαφέρει ζωτικῶτα τὸ Στράτευμα καὶ ἰδιαίτερός τὸ Ὀπλον τῶν Διαβιβάσεων ἡ ταχεῖα ἀνασυγκρότησις καὶ ἀναδιοργάνωσις τῶν Τηλεπικοινωνιῶν, αἵτινες καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἐξυπηρετοῦν τὰς Διαβιβάσεις τοῦ Στρατεύματος, ἐρχόμεναι συνεπίκουροι εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Μονάδων Διαβιβάσεων διατιθέμενα μέσα καὶ προσωπικὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐνὸς πλήρους καὶ ἀποδοτικοῦ συστήματος Διαβιβάσεων.

Ἡ Ἠχώ τῶν Διαβιβάσεων θὰ παρακολουθήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο μετ' ἐνδιαφέροντος.

Διὰ τὴν ἀσύρματον τηλεπικοινωνίαν καὶ ναυσιπλοίαν διετέθησαν πιστώσεις 270 ἐκ. δοχ. πρὸς ἐκτέλεσιν συγχρονιστικῶν ἔργων διὰ τοὺς ἀερολιμένας. Οὕτω προβλέπεται ἡ ἐγκατάστασις ραδιοφάρου εἰς Καβούρι καὶ ἡ διαρρύθμισις τοῦ κτιρίου καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ἐκπομπῆς Νέας Σμύρνης (διὰ τὸν ἀερολιμένα Ἑλληνικοῦ). ὥς καὶ κτιρίων σταθμῶν λήψεως καὶ ἐγκαταστάσεις διὰ δέκτας καὶ πομποὺς διὰ τὸν ἀερολιμένα Ἀράξου.

νὰ χαράξῃ ἡ αὐγὴ τῆς ἡμέρας, ἐφάνηκε ἡ χαρὰ τῆς τελειωτικῆς νίκης. Σὲ λίγο, ὑπερήφανοι νικητὲς, θὰ πάρετε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στὴν πόλιν, στὸ χωριό, στὸ χωρὸς καὶ τότε δίπλα στὰ ἀθάνατα ὀνόματα ποὺ γράφει ἡ ἱστορία μας—Μαραθῶν, Θεσμοπύλαι, Βυζάντιον, Μεσολόγγι, Κιλκίς, Τεπελένι—θὰ βλέπετε νὰ λήμπη καὶ ἓνα ἄλλο ὄνομα ποὺ τὸ ἐγράψατε μὲ αἷμα ἐσεῖς οἱ ἴδιοι. Ὁ Γράμμος στὴ μακρινὴ ἀλυσίδα ποὺ ἐνώνει τὴς ἐλληνικὰς γενεὰς τρεῖς χιλιάδες τώρα χρόνια θὰ εἶναι ὁ δικὸς σας ἐνδοξὸς κρῖκος. Φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ μᾶς ποὺ μᾶς καλεῖ νὰ τὸ ἀκολουθήσουμε ὅταν θ' ἀφήσουμε τὰ βιβλία καὶ τὰ θρανία.

1. Θέλουμε να τροφοδοτήσουμε με στοιχεία 9 κουδούνια ενωμένα παράλληλα. 'Η αντίσταση, που έχει κάθε κουδούνι, είναι 6 Ω, και το ρεύμα, που τραβά για τη λειτουργία του, 0,4 άμπέρ.

Κάθε στοιχείο έχει $e=1,5$ βόλτ, $r=0,6$ Ω και κανονική παροχή 2 άμπέρ. Οι χάλκινοι τροφοδοτικοί άγωγοί έχουν ολικό μήκος 60 μέτρα και διάμετρο 1,5 χιλιοστό. ($\rho=0,018$).

Νά βρούμε πόσα στοιχεία θα χρησιμοποιήσουμε και πώς θα τα συνδέσουμε. Όλα τα κουδούνια θα λειτουργούν ταυτόχρονα.

Λύση: 'Η ένταση του ρεύματος, που θα τραβούν και τα 9 κουδούνια, είναι:

$$0,4 \times 9 = 3,6 \text{ άμπέρ.}$$

'Η ένταση αυτή μās αναγκάζει να χρησιμοποιήσουμε μικτή σύνδεση με δυο ομάδες. 'Αν παραστήσουμε με τὸ ν τὸν ἀριθμὸ τῶν στοιχείων κάθε ομάδας, θὰ ἔχουμε:

$$I = \frac{1,5v}{\frac{0,6v}{2} + R_{\xi}} = \frac{1,5v}{0,3v + R_{\xi}}$$

$$'H R_{\xi} = R_{\gamma\theta} + R_{\kappa\omega\delta}$$

$$R_{\gamma\theta} = \frac{\rho l}{S} = \frac{0,018 \times 60}{0,785 \times (1,5)^2} = 0,61 \text{ Ω.}$$

$$R_{\kappa\omega\delta} = \frac{6}{9} = 0,666 \text{ Ω.}$$

$$*\text{Άρα, } R_{\xi} = 0,61 + 0,666 = 1,28 \text{ Ω περίπου}$$

$$\text{και } I = \frac{1,5v}{0,3v + 1,28}$$

Τὸ I ὥμως εἶναι: 3,6 άμπέρ. Ἐπομένως:

$$3,6 = \frac{1,5v}{0,3v + 1,28} \text{ ἢ } 3,6(0,3v + 1,28) = 1,5v$$

$$1,08v + 4,608 = 1,5v$$

$$1,5v - 1,08v = 4,608 \text{ ἢ } 0,42v = 4,608$$

$$\text{και } v = \frac{4,608}{0,42} = 11 \text{ στοιχεία σε κάθε ομάδα.}$$

*Άρα 11 + 11 = 22 στοιχεία για όλόκληρη τὴ συστοιχία.

2. Ἐχουμε 50 στοιχεία με $e=1,9$ βόλτ και $\mu=0,21$ Ω, και σκοπεύουμε να τροφοδοτήσουμε μ' αὐτά ένα μηχάνημα, που ἡ ἀντίσταση του εἶναι 0,50 Ω. Ἡ ἀντίσταση τῆς τροφοδοτικῆς γραμμῆς εἶναι ἀσήμαντη.

Ζητοῦμε:

α) Τὴν πιὸ κατάλληλη σύνδεση τῶν στοιχείων για να πετύχουμε τὴ μέγιστη ένταση.

β) Τὴν ὀλική ἰσχύ τῆς συστοιχίας, τὴν ἰσχύ, που μās ἀπομένει για χρησιμοποίηση, και τὴν ἀπόδοση.

Λύση:

$$\alpha) \text{ 'Ο τύπος } \mu = \sqrt{\frac{Nr}{R}} \text{ μās δίνει ἀμέσως:}$$

$$\mu = \sqrt{\frac{50 \times 0,21}{0,5}} = \sqrt{21} = 4,8 \text{ ἢ } 5 \text{ ομάδες,}$$

$$\text{και } v = \frac{50}{5} = 10 \text{ στοιχεία σε κάθε ομάδα.}$$

Θὰ χρησιμοποιήσουμε λοιπὸν 5 ομάδες, με 10 στοιχεία στὴ σειρά σε κάθε ομάδα.

$$\beta) \text{ 'Ο τύπος: } I = \frac{v e}{\frac{v r}{\mu} + R} \text{ μās δίνει:}$$

$$I = \frac{10 \times 1,9}{\frac{10 \times 0,21}{5} + 0,5} = \frac{19}{0,48 + 0,5} = \frac{19}{0,98} = 19,1 \text{ άμπέρ περίπου}$$

'Η ἡ. ἔ. δύναμη E τῆς συστοιχίας εἶναι ἴση με τὴν ἡ.ε. τῆς μās ομάδας δηλαδή: $1,9 \times 10 = 19$ βόλτ.

'Η ὀλική ἐπομένως ἰσχύ εἶναι:

$$P_{\delta\lambda} = EI = 19 \times 19,4 = 368,6 \text{ βάττ.}$$

'Η διαφορά δυναμικοῦ U στοὺς πόλους τῆς συστοιχίας εἶναι ἴση με: $E - U_{\xi\sigma}$, ὅπου $U_{\xi\sigma}$ ἡ πτώση τῆς τάσης στὸ ἐσωτερικὸ τῆς συστοιχίας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση τῆς συστοιχίας εἶναι σχεδὸν ἴση με τὴν ἐξωτερικὴ ἀντίσταση, μπορούμε νά παραδεχτοῦμε πὼς και ἡ πτώση τῆς τάσης $U_{\xi\sigma}$, ἰσοῦται με τὴν U. Θὰ ἔχουμε λοιπὸν: $U = E - U$, $2U = E$ και $U = \frac{E}{2}$. Καὶ ἡ ἰσχύ, που μās ἀπομένει για χρησιμοποίηση, εἶναι τὸ μισὸ τῆς ὀλικῆς ἰσχύς, δηλαδή:

$$\frac{368,6}{2} = 184,3 \text{ βάττ.}$$

'Η ἀπόδοση εἶναι ἴση με 51% περίπου.

Πράγματι, ἐπειδὴ ἡ ἐξωτερικὴ ἀντίσταση δὲν εἶναι ἀκριβῶς 0,48 Ω ἀλλὰ 0,5 Ω, ἔχουμε:

$$U = R_{\xi} \times I = 0,5 \times 19,4 = 9,7 \text{ βόλτ.}$$

$$'H P_{\omega\phi} U \times I = 9,7 \times 19,4 = 188,2 \text{ βάττ.}$$

Και ἡ ἀπόδοση η εἶναι:

$$\frac{U}{E} = \frac{9,7}{19} = 51\% \text{ περίπου.}$$

3. Ἐνας ἀποδέκτης λειτουργεῖ με τάση 45 βόλτ και διαρρέεται κατὰ τὴ λειτουργία του ἀπὸ 10 άμπέρ. Για να τροφοδοτήσουμε τὸν ἀποδέκτη διαθέτουμε στοιχεῖα με $e=1,8$ V και $r=0,25$ Ω. Πόσα στοιχεῖα θὰ χρησιμοποιήσουμε και πὼς θὰ τα συνδέσουμε για να λειτουργήσει ὁ ἀποδέκτης κανονικά;

Λύση: Για να λύσουμε αὐτὴ τὴν ἐφαρμογὴ θὰ ἐφαρμόσουμε τοὺς τύπους:

$$\mu = \frac{2rI}{e} \text{ και } N = \frac{R\mu}{\frac{e}{I} - r}$$

$$'Εδὼ ἔχουμε $R_a = \frac{U}{I} = \frac{45}{10} = 4,5 \text{ Ω}$ $I = 10 \text{ A}$$$

$$e = 1,8V \text{ και } r = 0,25 \text{ Ω}$$

$$'Επομένως: \mu = \frac{2rI}{e} = \frac{2 \times 0,25 \times 10}{1,8} = \frac{5}{1,8} = 2,8 \text{ ἢ } 3 \text{ ομάδες.}$$

$$\text{Τότε: } N = \frac{R\mu}{\frac{e}{I} - r} = \frac{4,5 \times 3}{\frac{1,8}{10} - 0,25} = \frac{4,5 \times 3}{0,18 - 0,25} = \frac{4,5 \times 3 \times 30}{5,4 - 2,5} = \frac{405}{2,9} = 140 \text{ στοιχεία.}$$

'Ο ἀριθμὸς 140 δὲ διαιρεῖται με τὸ 3. Θὰ πάρουμε λοιπὸν 141 στοιχεία και θὰ τα συνδέσουμε σε 3 ομάδες ἀπὸ 47 στοιχεία στὴ σειρά σε κάθε ομάδα.

Τότε θὰ ἔχουμε:

$$I = \frac{\frac{N}{\mu} \cdot e}{\frac{N}{\mu^2} \cdot r + R} = \frac{\frac{141}{3} \cdot 1,8}{\frac{141}{3^2} \cdot 0,25 + 4,5} = \frac{84,6}{3,92 + 4,5} = \frac{84,6}{8,42} = 10 \text{ A}$$

$$E = 47 \times 1,8 = 84,6 \text{ ἢ } 85 \text{ V.}$$

$$R_{\xi\sigma} = \frac{47 \times 0,25}{3} = 3,915 \text{ ἢ } 3,92 \text{ Ω}$$

$$U = E - R_{\xi\sigma} I = 85 - 3,92 \times 10 = 85 - 39,2 = 45,8 \text{ V.}$$

*Ελεγχος:

1. -'Αν παίρναμε περισσότερα στοιχεία, π.χ. 162, θὰ εἴχαμε τὴν μέγιστη ένταση όταν:

$$\frac{N}{\mu^2} \cdot r = R \text{ ἢ } \mu = \sqrt{\frac{Nr}{R}} = \sqrt{\frac{162 \times 0,25}{4,5}} = 3$$

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΑΣ

—Θεωρείται ισχυροτέρα μία Μεραρχία ΞΕ Ταγμάτων Πεζικού και δύο Μοιρών Πυροβολικού πλήρως εφοδιασμένων με Διαβιβάσεις, εκείνης έννεα Ταγμάτων και τριών Μοιρών, αλλά με ανεπαρκείς Διαβιβάσεις.

—Μονάς Πυροβολικού οίονδήποτε αριθμός Πυροβόλων άνευ πλήρους δικτύου Διαβιβάσεων και δη Άσυρμάτου θά μείνη άδρανής εις τας πλείστας τών περιπτώσεων, διότι θά λείπη ή γνώσις τής καταστάσεως και τών αναγκών του Πεζικού.

—Τό Πυροβολικόν άνευ Διαβιβάσεων άχρηστούται.

—Ή άπόδοσις ένός Τάγματος Πεζικού εις έπιχειρήσεις και δη έπιθετικής προσπάθειας μειούται κατά 40 οοο τουλάχιστον έάν εις τό Τάγμα δέν λειτουργούν ικανοποιητικώς αί Διαβιβάσεις.

—Τό περίφημον πρόβλημα συνδέσμου Πεζικού - Πυροβολικού έλύθη όριστικώς και πρό παντός άδιαφιλονικήτως χάρις εις τό νέον όπλον τών Διαβιβάσεων.

—Άρτια Διαβιβάσεις πρός έπιτυχή συνεργασίαν Άεροπορίας - Πυροβολικού - Τεθωρτισμένων έν συνδυασμώ πρός τήν κίνησιν του Πεζικού άποτελεϊ τό «μυστικόν μου Όπλον» είπεν ό Μοντγκόμερυ.

$$I = \frac{162}{\frac{3}{9} \times 1,8} = 10,8 \text{ A}$$

$$E = 54 \times 1,8 = 97 \text{ V}, \quad R_{\text{εσ}} = 4,5 \Omega$$

$$U = 97 - 10,8 \times 4,5 = 48,4 \text{ V}.$$

Τώρα έχουμε στον άποδέκτη μας ένταση και τάση περισσότερη άπ' όση χρειάζεται.

2. Άν παίρναμε λιγότερα στοιχεία, π.χ, 126, τότε θά είχαμε πάλι τή μέγιστη ένταση όταν :

$$\mu = \sqrt{\frac{N \Gamma}{R}} = \sqrt{\frac{126 \times 0,25}{4,5}} = 2,64$$

Γιά $\mu = 2$ θά έχουμε :

$$I = \frac{63 \times 1,8}{31,5 \times 0,25 + 4,5} = 9,1 \text{ A}$$

$$E = 63 \times 1,8 = 113 \text{ V}, \quad R_{\text{εσ}} = 7,9 \Omega$$

$$U = 113 - 9,1 \times 7,9 = 41 \text{ V}.$$

$$\text{Γιά } \mu = 3, \text{ θά έχουμε } I = \frac{42 \times 1,8}{21 \times 0,25 + 4,5} = 7,8 \text{ A}.$$

$E = 76 \text{ V}, R_{\text{εσ}} = 5,2 \Omega, U = 76 - 7,8 \times 5,2 = 35,5 \text{ V}$
λιγότερα, λοιπόν, στοιχεία άπ' όσα βρήκαμε πριν και τό ρεύμα και ή τάση είναι μικρότερα άπ' όσο χρειάζονται.

Γ.Γ.Γ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Τό σημαντικώτερο επιστημονικό γεγονός του έτους του 1949 άπετέλεσαν οί ανακοινώσεις του Λουδοβίκου ντε Μπρολί στην Παρισινή Άκαδημία τών Έπιστημών. Ό διάσημος θεωρητικός τής Φυσικής σε τρεις συνεδριάσεις στις 18 και 25 Ιουλίου και στις 8 Αυγούστου εξέθεσε τις νέες άπόψεις του που θίγουν ένα μεγάλο θέμα τής επιστήμης του.

Ός γνωστόν, ένα άπό τά κυριώτερα κεφάλαια τής σύγχρονης Φυσικής αναφέρεται στις σχέσεις μεταξύ ύλης και φωτός ή, για να έκφραστούμε ακόμη πιο τεχνικά, στις έσωτερικές άλληλεπιδράσεις μεταξύ ύλης και άκτινοβολίας. Έάν μάλιστα προχωρήσουμε πιο πολύ στη γλώσσα του σύγχρονου «άτομισμού» θά μιλήσουμε για ήλεκτρόνια που είναι ή μορφή τών ήλεκτρισμένων ύλικών μορίων και έν σχέσει με τό φώς θά σκεφτούμε τά ήλεκτρομαγνητικά πεδία και τους «κόκκους φωτός» που ονομάζονται φωτόνια.

Οί ύπομονητικές μελέτες τών θεωρητικών του άτόμου κατέληγαν μέχρι σήμερα σε ένα άδιέξοδο. Οί μορφές τών έσωτερικών άλληλεπιδράσεων άπέδιδαν σε κάθε ήλεκτρισμένο μόριο «άπειρη ίδια ένέργεια» πράγμα που εκδήλως δέν άποτελεϊ φυσική δυνατότητα. Πολλές προσπάθειες είχαν καταβληθί για να εξαχθί ή Έπιστήμη άπό τό άδιέξοδο αυτό. Άλλες με μέθοδο καθαρά μαθηματική και άλλες με μέθοδο περισσότερο φυσική, μεταξύ τών όποιων καταλέγεται και ή ύπόθεση που διετύπωσε ό διάσημος Χάϊζενμπεργκ, ό περίφημος πατέρας τής άναιτιοκρατίας στη μικροφυσική.

Τή δυσκολία αυτή τής «άπειρης ένέργειας» έλυσε ό ντε Μπρολί με μέθοδο μικτή, μαθηματική και φυσική συγχρόνως. Και ή λύση του παρεμβάλλει επίσης τά βαρέα ήλεκτρόνια ή «μεσόνια» για τά όποια είχε γίνει τόσο πολύς λόγος τόν περασμένο χρόνο.

Ό μεγαλοφυής ιδρυτής τής κυματομηχανικής είχε άσχοληθί με τό πρόβλημα σε μία πρώτη άνακοίνωσή του στα 1935 και τελευταία στο συνέδριο Solvay τό Σεπτέμβριο του 1948. Άλλά τίποτα δέν είχε επτύχει άποφασιστικά και τό πρόβλημα έμενε άλυτο. Ότόσο οί συλλογισμοί στο μεταξύ διάστημα ώδήγησαν στην ώρίμανση τής σκέψεως και έπέτρεψαν να υπερτηδηθούν τά εμπόδια και να δοθί ή λύση ή όποια έθεωρήθηκε ως σταθμός στην ιστορία τής Έπιστήμης.

Μία άπέραντη εργασία κατατάξεως τών άστρων ανάλογα με τή λάμψη τους έχει επιτελεσθί άπό πολλόν καιρό, αλλά ως βάσις συγκρίσεως είχαν ληφθί άστέρια μονάχα του βορείου ημισφαιρίου. Τά άστεροσκοπεία τών άλλων ημισφαιρίων δοκίμαζαν πολλά άπρόοπτα εξ αίτίας αυτού του γεγονότος και μία άνακατάταξις έθεωρήθη άναγκαία που άνελήφθη υπό την διεύθυνσιν του άστεροσκοπείου του Γκρήνουιτς. 75 χιλ. άστρα του λοτίου ημισφαιρίου εξετάζονται για τις συγκριτικές εργασίες. Του χρόνου έλπίζεται ότι τό άστεροσκοπείο τής Ιβραιωρίας θά έχη τελειώσει τις εργασίες του και ή παραβολή με τά άποτελέσματα τών εργασιών του βορείου ημισφαιρίου θά γίνουν στο Καϊμπριτζ.

Τὸ Σταυρόλεξό μας

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. — Χρειάζεται πολλοὺς τὸ περιοδικό μας.

2.—α. Τὸ τέρας τῆς νύχτας.—β. Γάλλος ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου.

3.—Καλάθι ποῦ ἀποστραγγίζουν τὸ γάλα οἱ τυροκόμοι.

4.—α. Ὁργανον αἰσθήσεως.—β. Ἀναφορ. ἀντωτυμία (δοτ.).—γ. Ἡ γυναῖκα τοῦ μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλατος.

5.—α. Ἐτσιφωνάζουν τὰ πουλιά.—β. Σιχαμερό.

6.—α. Εὐδοκία ἀνθι.—β. Θηλυκὸ ἀρνί.—γ. Δὲν εἶναι πολλά.

7.—α. Κάνει τὰ στάχυα σιτάρι.—β. Διέπουν τὰ πάντα.

8.—α. Ἀρθρον εἰς τὴν δωρικὴν παροιμιῶδες ἀπὸ μίαν φράσιν τῶν γυναικῶν τῆς Σπάρτης.—β. Δὲν εἶναι παλαιό.—γ. Προθέσεις.

9.—Νῆσος τῶν κυκλάδων μὲ τὸ ἀρθρον τῆς.

10.—α. Δὲν ἔχεις τίποτα μὰ ἔχεις...—β. Μάρκα αὐτοκινήτου.

11. Ρωμαῖος στρατηγὸς ἐπὶ Ὀνωρίου.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1.—Ἐστὶ λέγεται ἡ σκληρὴ ζωνή.

2.—α. ΥΡ.—β. Μέρους τοῦ πλοίου.—γ. Μονὰς ἐπιφανείας.

3.—α. Τους κατασκευάζει καὶ ἡ ἀρχὴ (ἀντιστ. γεν. πληθ.).—β. Ἀγοραστὰ (ἀρχ.).

4.—α. Προθέσεις.—β. Ἀγριοκυδωνία (αἰτ.).—γ. Κομφὸν (ξεν.).

5.—Αὐτὸ δίνει τὴ φλόγα τῆς κανδήλας.

6.—α. Τὸ μικρότερον στρατιωτικὸν τμήμα.—β. Ἀποτέλεσμα (γαλλ.). Τὸ λέγε γιὰ ἓνα πού δημιουργεῖ ἐντύπωση.

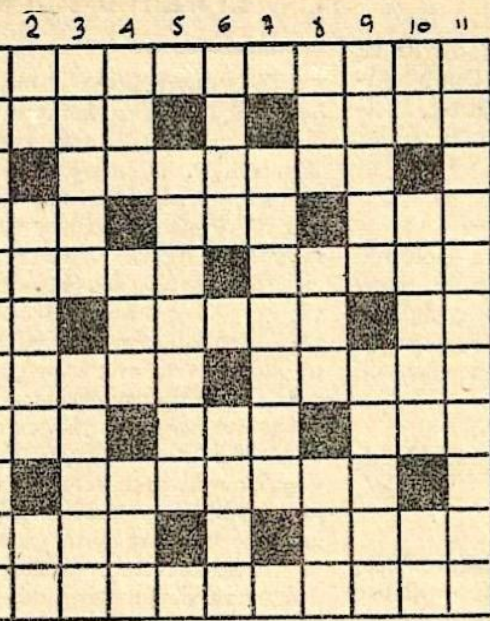
7.—Ὁνομα βυζαντινῶν στρατηγῶν (αἰτ.).

8.—α. Ἀνάποδα βουνά.—β. Δὲν εἶναι στραβό.—γ. Ἀναφ. ἀντων. (οὐδ.πληθ.).

9.—α. Σέρβος φυσικὸς πού ἔδωσε τὸ ὄνομά του σὲ ἓνα εἶδος ὑψιούχων ρευμάτων.—β. Ἀπαραιτήτον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

10.—Προτάσσεται τῶν βασιλέων.—β. Χωρίον τῆς Εὐβοίας.—γ. Ἀρθρον.

11.—Προηγείται τῆς δικτυώσεως.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν ὀνομασία σημαντικῆς εἰδικότητος εἰς τὸν στρατὸν:

1) Ὑλικά χρήσιμα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πυκνωτῶν. 2) Παράγοντα κατὰ τὴν ἡλεκτροδύναμιν. 3) Μονὰς μετρήσεως ρεύματος. 4) Σπουδαῖον ἀπομονωτικόν. 5) Δύναμις. 6) Μονὰς ἰσχύος. 7) Γεωμετρικὴ σταθερὰ πηγῆς. 8) Τρόπος συνδέσεως στοιχείων. 9) Δύο σώματα μὲ διαφορετικὰ στοιχεῖα. 10) Δύο θέσεις μέσα σ' ἓνα ἡλεκτρικὸ πεδίο μὲ τὸ ἴδιο δυναμικὸ. 11) Πηγὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

ΠΥΡΑΜΙΣ

	(1)
2)	+
3)	. + .
4)	. . + . .
5)	. . . + . . .
6)	 +
7)	 +

1) Τέτοιοι εἶναι ὅλα τὰ σύρματα.
2) Φωνήν.
3) Προσωπικὴ ἀντανωμία.
4) Ἀνάπτυξη φορτίων μέσα στὰ διηλεκτρικὰ ὑπὸ τὴν ἐπίδραση ἡλεκτρικοῦ πεδίου.
5) Φορτία ἀναπτυσσόμενα ἐξ ἀποστάσεως.
6) Ὁργανον μετρήσεως ρεύματος.
7) Ἀλλήλ ὀνομασία τῶν μεταβλητῶν ἀντιστάσεων.

Στρ. Μ. ΚΑΤΖΑΚΗΣ

*

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΕΑ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὁμιλίες ποῦ γίνονται τακτικὰ στοὺς στρατιώτες, στὴ Λέσχη τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Διαβιβάσεων γίνονται καὶ Τετάρτη διαλέξεις πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ΚΕΑ μὲ ὁμιλήτας προερχομένους ἀπὸ τοὺς ἰδίους.

Αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες τοῦ ΚΕΑ καὶ τοῦ 487 Τ.Δ. συνηνητήθησαν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ν. Φαλήρου.

Κατόπιν ἐνὸς ὁραίου ἀγῶνος νικητρία ἀνεδείχθη ἡ ὁμάς τοῦ Κ.Ε.Α. μὲ 5-2.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Λονδίνον οἱ ἀθληταὶ τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων ἵνα λάβουν μέρος εἰς τοὺς τελουμένους ἐκεῖ διασυμμαχικοὺς ἀγῶνας.

— Κατὰ τοὺς τελεσθέντας εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν κολυμβητήριον διεθνεῖς ἀγῶνας, ἡ ἐθνικὴ κολυμβητικὴ μας ὁμάς εἶχεν ἀρίστην ἐμφάνισιν, παρὰ τὴν ἀνωτερότητα τῶν ἱταλῶν πρωταθλητῶν. Ἐπετεύχθη νέον ἑλληνικὸν ρεκόρ εἰς τὰ 4Χ200 μὲ χρόνον 10'1" καὶ ἡ ὁμάς ὑδατοσφαίσεως ἔλθεν ἰσοπαλὸς τῆς ἱταλικῆς διὰ 2-2.

Ἀλληλογραφία

Ταύλῃν Μοιρισκλάβον Ἀντ., Σ.Τ.Γ. 919: Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας καὶ οἷς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ θερμὰ σας λόγια. Περιμένουμε συνεργασία σας.

Ὑπολλὺν Σδράλλην Ἀνδ., Σ.Τ.Γ. 912: Καὶ ἀπὸ σας περιμένουμε πολλὰ γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ περιοδικοῦ μας.

Στρατ. Σμαράκην Ἀλέξ., ΒΣΤ 901: Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια.

Στρατ. Χατζάκην Μ., ΒΣΤ 912: Ἐλάβαμε τὸ διήγημά σου καὶ τίς πνευματικὲς ἀσκήσεις σου. Περιμένουν τὴ σειρά τους.

Στρατ. Κίτσον Γ., ΒΣΤ 902: Τὸ σταυρόλεξό σου θέλει διόρθωση γιὰ νὰ γίνῃ δημοσιεύσιμο. Προσπάθησε γιὰ κατὰ καλλίτερον μὲ λιγότερα μαῦρα στὸ ἴδιο σχῆμα.

Λοχαγὸν Γεωργόπουλον Θ., ΣΤΓ 920: Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ κομμάτι ποῦ μᾶς στείλατε. Ἐφθάσε λίγο ἀργά ὥστε νὰ περιληφθῇ σ' αὐτὸ τὸ φύλλο.

Δ.Δ. 71 ταξ. ΣΤΓ 920: Τὸ γράμμα σας μᾶς συνεκίνησε ἰδιαίτερος.

Ὑπολλὺν Κατιλιάνον, ΒΣΤ 902: Τὸ ποίημά σας ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθῇ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ φύλλα.

Ἐθελ. Κυριακίδην Μ., ΒΣΤ 902: Τὸ σταυρόλεξό σου πολὺ μικρό. Στείλτε μᾶς ἄλλο 11 Χ 11.

Στρατ. ΒΣΤ 902: Γιὰ τὸ ζήτημά σου πρέπει νὰ ζητήσης ἀπὸ τὸ σωμα Χωροφυλακῆς ποῦ ὑπηρετοῦσες ἔγγραφο στὸ ὅποιο νὰ ἀναφέρεται ἡ ἡμερομηνία τῆς κατατάξεως καὶ ἀπολύσεώς σου καὶ τὸ ὅποιο νὰ δώσης στὸ Γραφεῖο Στρατολογίας τῆς μονάδος σου ποῦ θὰ φροντίσῃ γιὰ τὰ περαιτέρω.

489 Τ.Δ. ΒΣΤ 901: Ἐπιταγὴ σας ἐκ 45.000 δραχμῶν ἐλήφθη καὶ οἷς εὐχαριστοῦμε.

490 Τ.Δ. ΒΣΤ 903: Ὁμοίως καὶ διὰ σας ἐκ 40.000 δραχμῶν. Εὐχαριστοῦμε.

498 Τ.Δ., ΣΤΓ 914: Ἐλήφθησαν 18 συνδρομαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τάγματος. Σὰς εὐχαριστοῦμε θερμῶς καὶ εὐχόμαστε τὸ παράδειγμαί σας νὰ μιμηθῶν ὅλα τὰ Τάγματα Διαβιβάσεων.

Δ. Σπηλιάκον, δικηγόρον, Θεσσαλονίκην: Σας ἐνεγράψαμε συνδρομητὴ γιὰ ἓνα χρόνο. Εὐχαριστοῦμε.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΕΡΑΙΑ.—2. ΕΠΟΣ.—ΣΕ.—3. ΜΥΣ.—4. ΑΜΠΕΡ.—5. ΝΙΚΑ.—ΜΙ.—6. ΟΡΩ.—ΔΑΣ.—7. ΜΟΡΣ.—ΤΟ.—8. ΦΩΤΟΣ.—9. ΣΙ.—12.

ΚΑΘΕΤΩΣ—1. ΚΕΑ.—ΝΟΜΟΣ.—2. ΕΠ.—ΟΡΙΑ (ΑΙΡΟ).—3. ΡΟΥΜ.—ΚΩΡΦ.—4. ΑΣ.—ΠΑ.—ΣΩ.—5. ΜΕ.—ΤΙ.—6. ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ.—7. ΕΣ.—ΙΣΟΣ

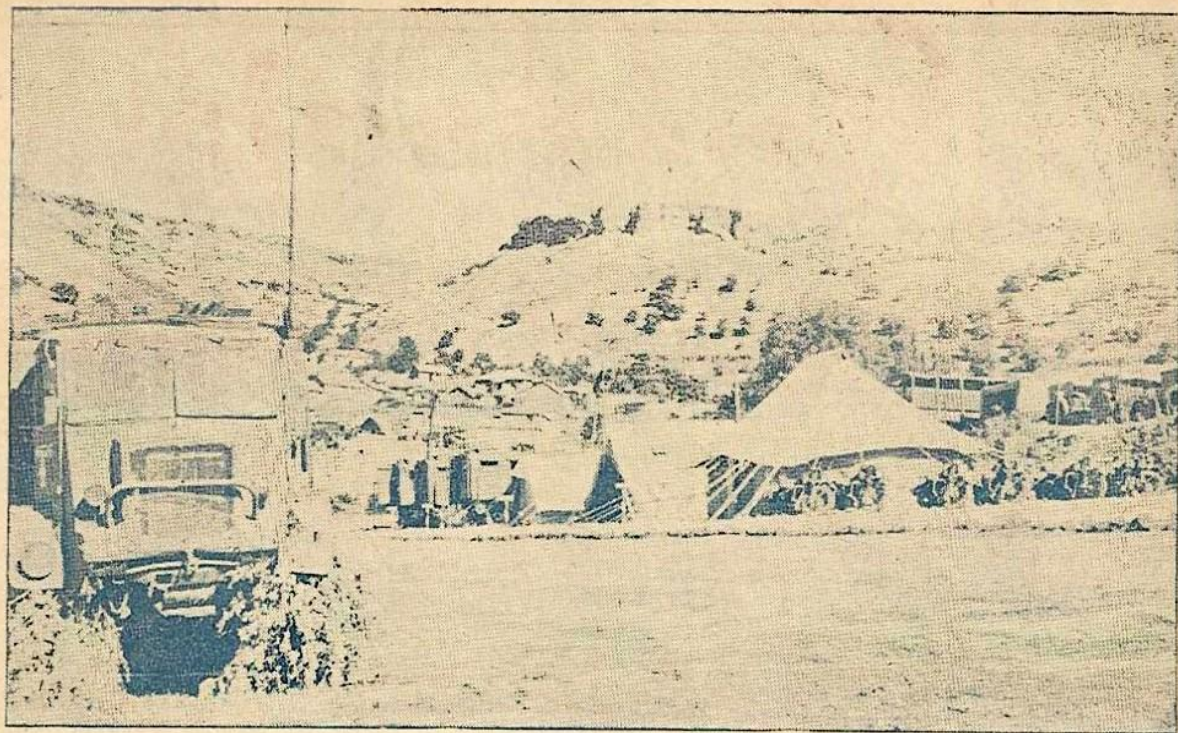
— Οί σοκολάτες
— Οί βάφλες
— Οί καραμέλλες
πού τρώτε στήν Καντίνα
είναι του

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

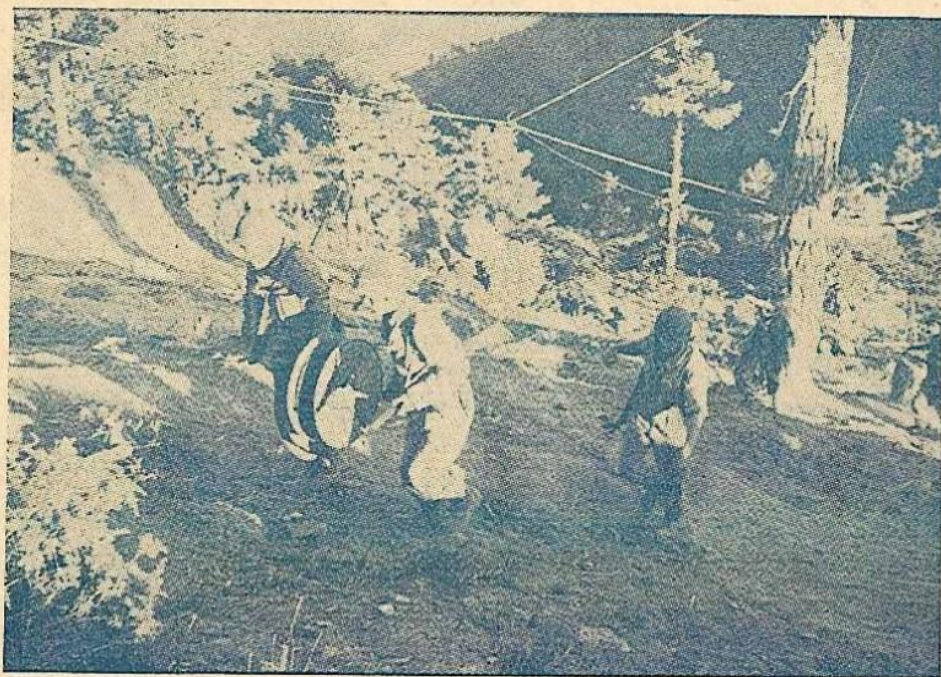
ΑΙΟΛΟΥ 59

Εἶδη μόνον ἐκλεκτά
καί χωρίς πολλά λεπτά
βρίσκετε κατὰ κανόνα
Στό Κατάστημα

ΔΡΑΓΩΝΑ Α. Ε.

Στο Στρατηγείο μίας Μεραρχίας τὸ Γραφεῖο Διαβιβάσεων καταλαμβάνει τὴν πιὸ ἥσυχη γωνιά. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴ φαινομενικὴ γαλήνη τοῦ χώρου ἀναδίνειται ὁ παλμὸς τῆς ζωῆς τῆς μάχης ποὺ ἐξελίσσεται μερικὰ χιλιόμετρα πιὸ μπροστὰ μετὰ τὶς ἀγωνίες τῆς, τὶς ἀνησυχίες τῆς, ἀλλὰ καὶ τὴ σταθερὴ τίσιση στὴν αἰσία ἐκβόση. Στὴν εἰκόνα μας τὸ Γραφεῖο Διαβιβάσεων ποὺ ὀργάνωσε τὸ 495 Τάγμα Διαβιβάσεων τῆς I Μεραρχίας στὴν περιοχή τοῦ Γράμμου κατὰ τὶς τελευταῖες μάχες.

Οἱ ἐγκαταστάται γραμμῶν εἶναι οἱ ἥρωες τῶν τηλεφωνικῶν ἐπικοινωνιῶν. Στὶς δυσπρόσιτες ὄρεινες περιοχές, ποὺ εἶναι ἀπρόσφορες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τηλεφωνικοῦ καλωδίου μετὰ μηχανικά μέσα ἡ μηχανὴ ἀντικαθίσταται ἀπὸ τοὺς διαβιβαστάς. Στὴν εἰκόνα μας δύο ἐγκαταστάται ξετυλιγουν μετὰ τὰ χέρια τὸ καλὼδιο σὲ κάποια πλαγιά τοῦ Γράμμου.